

(لەمە)ی بىست و سىھەم لە كۆتىسى (لەھلەر)

بەشىڭ
لە زەيادە تاتىنى
نۇور

سرووشىت

لەزونەرە يان لەزونەرەندى؟!

بىنچىغىزلىك
سەيدى نۇورى

دایناسو

فاروق ارسەل جىئى

گردووپە به كوردى

استنساخ

مەشخەل

پەداوگە - بىث نوسىن - وەرگىيەن
مەلزىمە - پاپۇرت - بىزنسس كارىت
فېرىڭكارى و چۈرىيەكى منداڭان

0750 728 42 74
پەداوگەمى مەشخەل

كۆپە - خوار مەنەندىد - خوار عىيادەتكان
پەرامىبەر قۇلما باشانەي شىرىپەن

بهشیت له یه یاهه کانی نوور

سرد و شیت

لھونه ره یان لھونه رمهند؟!

بـذبـع الزـمان
سعـیدـی نـوـرـی

داینـاـوه

فارـوـفـارـکـوـلـیـجـیـ

گـرـدوـوـهـ بـهـ کـوـرـدـیـ

- ★ ذم پهیامه بدیع الزمان مامؤستا سعیدی نوورسی به تورگی دایتساوه .
- ★ مامؤستا « احسان قاسم الصالحي » گردوویه به عەرەبی .
- ★ فاروق رسول یحیی لە عەرەبی بەوه گردوویه به گوردى ، پاشان لەگەل تورگی بەکەیتا بەراوورد گراوه .
- ★ چاپی بەکەم
- ★ ١٤٠٦ھ - ١٩٨٦م
- ★ ماقنی چاپ بناوتیزراوه .
- ★ چاپخانەی العوادت بەغدا ت ٤١٥٢٦٨٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قالَ رَسُولُهُ فِي أَشْكَافِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

سَمَاءُ الْمُهَمَّاتِ

نم ثایهته بیرونزه به بونهی نهود بر سیارهی که تایاداید و بو مدهستی
ئیسکاری کردنی هدوئیستی به را بدر هیتر او متهدوه ، ده لئی : گومان له
بوونی خوای گدوره داییه و نایین ، و بدله گهیه کی بشوی گومان
لئی نه کراوی « بون » و « یه کتایی » خوای گدوره یه [و نه میش
نهنها به تیرامان له زموی و ثاسمانه کان به پوونی و بدهاهست
ده زدده کدوئی] .

به لام پیش نهودی نم نهیی به ئاشکرا بکهین و روونی بکهینه دوه ،
ده آنهوئی نمی خواره و بچهنه پیش جاو :

له سالی ۱۳۳۸هـ (۱۹۲۲) دا باشگیان کردم بو نهقدره ، پیش
پرورشم ، و له نهقدره دا دلخوشی و شادمانی ئیسمادارانم اینی به بونهی
سهر کوتی سوبای ئیسلامه و به سهه ریتونانی به کاندا ۰ ۰ به لام له همان
کاندا تماشام کرد بین بر وابی و شیلخادو زندیقتنی (الزندقة) به چمنتنیکی
سامانک له جم و جو ولدایه و خدربکه له پیشگای به کارهستانی فروپیل و
له خسته بر دندوه جنگلکی چمکه کان (المفاهیم) ای ختوی لهناو دلو

ده روون و بیرو باوه پری دامه زراوی نیمانداراند! ده گانه وه ، بو ثوه وه
نیمانداران له خسته بهمن و بیرو باوه پریان زراوی بسکنن ..

منش که نهممینی و هستمینی کرد ، له ناخنی دلمه وه داخ و
خففت دایگرته و ، له دهست نم دیوه ساناکه که ده یه وی په لاماری
باشه و بنجینه کانی نیسان بدات ، هاوارو هاتام برده لای خواه گهوره
به دهسته لات و په نام بعث ٹایه ته پیرۆزه بردو دهست نیوه گرت .. نمه و برو
نامیلکه یه کی بجو و کم به زمانی عمره بی داناو له چاچخانه (بنی کون) ای
نه نفهره له چاچه داو بلازووم کرده وه ، که بدیهیه یه تی بونی خواه
گهوره و یه کانیه نه ووم تیا چه ساند برو ، به هزی نمه به لگه پهوانه
که له نووری قورتائی پیرۆز و هرم گرتیوون و سه ری نه زدیه ای
نه ندیقیمینی کوتا بونه وه لوه نامیلکه یه دا باسم کرديوون ..

به لام سه یرم کرد شوته واری نمه به لگه پهوانه له بدرگری
کردنی نیلحدادو زندیقیمیدا درنه که ووت ، جونسکه نمه نامیلکه یه که چاچ
کرديبوو تا بلئی کورت برو ، سه ره پرای کمیه نهوانه ش که زمانی
عمره بیان ده زانی و بايه مخیان بیع دهدا .. له بدر نه مانه و هم و خدیله کانی
نم و نیلحداده - به داخووه - پتر له بلازوونه وه به هزی بوندا بروون ..
نه مهش ناچاری کردم که نمه به لگانه به زمانی تورگی و به جوزینکی
دریز ترو پروو تر سه ر له نوی بنو وسسه وه .. که نوویشمه وه نم په بیامه
بعر دهستی خوینه در در چوو ..

جا له بدر نمه وی هندیلک لدم به لگانه له هندی په بیامی تردا پروون
کراونه وه ، ندوا لیزه دا به کورتی باس ده کرتن .. هندینکی تریش له
به لگانه که له په بیامه کانی تردا بلاو بونه وه ، لیزه ده که و توونه وه ،
و مک بلئی هدر کام لوه په بیامانه به شنکی نم په بیامن ..

پیشه‌گی :

کاکی مروف !

بزانه و ناگاداری نده به که چهند ووشیده‌گی سامناک هن ده
زاری خنکی بدهو درده‌چن و بونی بوگدنی کوفریان لیوه دین ، و
له سدر زاری نمهلی نیماشیدا تمثنه‌یان گردووه ، به بی شعومی
به خویان بزانن ، یاخود هست به بوگدنی ندو ووشانه بکمن ۰۰ و
تیمه‌یش تنهای سیانی گرنگان باس ده کهین :

یه که میان : ندومه‌یه که دمین : هوکان دروستیان گردووه ،
واته : هوکان شت دروست ده کن ۰

دوروهمیان : له خویده‌و دروست بروه ، واته : هدرجی شت
ههیه خوی خوی دروست گردووه و له خویده‌و بدیدا
بروه ، هدر بهو چهشمتش کوتایی بی دین ۰

سی‌همیان : سرووشت داخوازی بروه ، واته : شتیکی
سرروشته‌یه سرووشت بهدی هیتاوه ۰

بهانی ، ماده‌م بونه‌وهران (الموجودات) هدن و ، له به رجاومساندان
به چهشتن که هدرگیز و به هیچ شتیک پینگای سردیجی کردن له

بوونیاندا نیه ۰۰ و مادم هموده شتنهای له بوونهوده ردا همن ،
بهو پهپای پیلکو پیکی و حیکمه توه دینه جیهانی « بوون » ، و هیچ
کامیشیان نه زمل نیه ، به لکوو هموده تازه دروست کراوون ۰۰

مادم نمه حالی بوونهوده رانه ، نیتر توش - نهی کاکی مولجید ! -
نهنها چوار پیشگات لم مسله بیدا له بهردنه مدایه :

بان نهوده به دلیت : هر شتیلت له جیهانی بووندایه - با بلنین
نازه لیلک بیت - هوکانی ناو نهم جیهانه دروستی ده کمن . و اته له
نهنجامی کز بوونهوده هو مدادی یه کانهوده بوونی دمت ده کویت ۰۰
بان دلیت : خوی له خویه وه پیلک هاتووه ۰۰

بان دلیت : لمه در داخوازی و به کاریگه ری سرووست دیته
ناو جیهانی بوونهوده ۰۰

ومیان نهوده باوه پت به هیچ کام له مانه نیه ، شهود کاته ده بن
بلنیت : « توانستی خواوندی بدیهیه تری به توانا دروستی ده کات و
بوونی بین ده بهخشتن » .

چونکه به بئی ته راز ووه کانی زیری جگه لم چوار پیشگایه
هیچ پیشگایه کی تر له گوپیدا نیه بتو لیلک دانهوده دروست بوونی
بوونهوده ران .

جا نه گهر به شیوه یه کی بین گومان نهوده مان بتو چه سبا که سن
پیشگاکانی پیشوو بعتال و مهحال و نه گونجاوون ؟ نهوا به بئی
زه روز ورهت و به داههت پیشگای چوارم ده چسبی ، که بریتی یه لمه
پیشگایهی « بوون » و « یه کانی » هی بدیهیه تر به چه شتیکی بین گومان
ده چه سیتی .

پیگای یه کم

پیگای یه کم نه پیگاییده که دملن : « کتبونه و می هزکانی
جیهان ده بنه هزی دروست بونی بونه و ران و نه شانهی نه
بونه و راندا هدن » .

تیمدمش له نیوان نه محالله زورانهی که لدم پیگاییدا همن ،
نه نه سیانیان باس ده گهین :

محالی یه کم :

همدر دهرمانخانه یه ک بگریت سه دان شووشی بپ له ماددهی
جو را جوزری تیدایه ..

جا نه گهر بنت و بیویستی یه ک هاته تاراوه بق پنکھیانی هه و بر بیکی
زینده کاری (مسجون حیوی) لمه مادده ده دهرمانانه ، وه بیویست بلو
مادده یه کی زینده کاری دز به زه هره کانیان لئی بیک بهتری .. با وا
دابشنین بیویستی یه کی وا پووی داو بق شم مه بسته پوشتنه ناو
ده دهرمانخانه یه ک ..

جا که جو ونه ناو نه دهرمانخانه یه ، جهندین جورمان لمه

مه و بیره زینده کاری یهو لمو مادده زینده یهی که دز به زمهره گانه تیا
دنه سکدوت ۰ پاشان که دهستان کرد به شنید کردنی هر کام لمو
محبیرانه ، بوهان دهر کهوت که هدر یه کهيان بهو پهپی ووردي یهود له
چجهند مادده یه کي جا جاي ناو ثو شوشانه ، و به بیتی ترازوویه کي
دیاري کراو یېلک هاتووه و بوخته کراوه : گرامیک لدم ده زمان و سیان
لدو و شمش حوتی لهوی تر ، بعد جوړه و له همه کام لمو ده زمانه
نه نهدازه یه کي تایبه تی بان لئی وړ ګير اوه ، به جوړیک که نه ګور بهاتا یه
به نهندازه یه بشیک له یېلک ګرام زیاتر بان کمتر بواوایه ثو نه دگاره
زشنده کاری یهی تا یهدیدا نهده بیو ۰۰

پاشان نهاده زینده کاری بهی که دز به زهره کانه، هنامان و
لئی وورد بووینهوه، بومان ده رکسوت که ندویش به چهند
نهندازمیه کی دیاری کراو و به بئی چهند تهرازوویه کی هستیار یئک
هیتر اووه، که نه گسرا بهانایدو به قهددر گردنیک زیاد یان کم بووایه،
نهوا تایه تکاری به کانی خوی له دهست دهدا. واته نهاده جیا
جیایانه به چهند نهندازمیه کی جیا جیاو به چهند تهرازوویه کی هستیار و
وورد ناماده کم اوونه.

جا نایا ده چیه عاقلی هیچ خواون عدقیتکدوه که نو همویره
ناتوا بهم چمشنه هممو بھشیکی به ووردی حساب کراوهه لیک
در اووه تدهو ، به هوی پریکه و تیکی سه برمهه پهیدا برویت ، یان له
نه جامی هد لکردنی پرهه بایدک به سر نه و ده رمانخانه یدا نو شووشانه
که و تین به سر یه کدماو نه و نهندازه دیاری کراوانهه یا تویسی یدکر
کردیو و بهم جوزه نو همویره زینده کاری یهی لیک هتاینی؟!

دستایا مدعیانی لمه سهیر ترو ، خورافهتی لمه خرابت رو ، ناحمه قی

لهمه ناحقه و ناپه و اتر هدیه ؟ بگره نه گدر بیت و کمرتیی کدر چندین
نه و منده خوی زیاد بسکات و ، یاشان کالای مرق فانه لمبه بسکات ؟ ندوا
هه تا له تو انایدایه له دم نم کدرتیی به هدلذیت و په فزی شم جزوره
بیر کر دنمه نزم و سدر شور که رانه ده کات !!

جا له پرووناکیی تیشکی نم نموده بیدا ده تین :

هدر زینده و هر یک بگری ، بریتیه له پینکهاتوویه کی زینده کارو
هدویرنکی خاودن زیان و وه هدر پووه کیکیش و مک ده زمانیتکی
زینده کاری دز به زه هران وايه و چونکه له چهند بدش و مدادده به کی
جیا جیاو به بئی چندن ترازوویه کی تا بلئی ووردو هستیار ییک
هیزاوه و هیچ گو ما نیش نهودا نیه که گیپرانه وی دروست بیونی نم
زینده و هر جوان و پر له وورده کاری به ، بتو ما که کان هو مداددی به کان ،
شیتکی به تال و محاب و نه گونجاوه و له هدمود ترازوویه کی عدقی بیوه تا
بلئی دوروه ، به چهشتی میحائیی ییک هاتنی نهو هدویره زینده کاره له
پنگای تینکن بیونی نهو مداددانه ناو شووشه کان له خویانه وه .

به کورتی :

نم مدادده زینده کارانه که به ترازووی قهزاو قمهدری
خواهندی زانای دانا لسم جیهانهدا - که و مک ده رمانخایه کی گهوره و
بئی وینه وايه - ناماده کراوون ؟ تنهما بسه حیکمه تکی بین گوئی و
زانستکی بین سنوورو ویستکی گهوره دهستله آلت دار نه بین هدر دیز
دروست نابن و دننا نهو کمهی که ده لئی : نه ده شتلهای له
بوونه و ردان بدره همی ما که هاتوچو که رو گه پو کونرو لافاو ناساکانی
بوونه ورن ، یان له سرو و شتی شته کاندان ، یان هو مداددی به کان بدره همی
هباوون ، نهو کمهی قمهی واي له دم ده رده چتی ؟ ده بین لهو بنه پری

نه فایدا بیت و لمو سرخوش مهسته بن عه قل تر بین که دملن : شدو
ده رمان و هم ویره سیره له ناکامی لدیده کوتون و بیکمل بونی مادده کاندا
درست بون .

ثایا نه کوفرمی که لتم قساندها همیه به لگهی نه و نیه که نه و
کسمی دهیانکات لمو پهپری شتی و سرخوشی و بن عه قلیدایه ؟!

محالی دووههم :

نه گهر بدیهیانی همه مو شتیک له بونه وردا بو خوای نالو
نه نهای خاوند گدوره بی و دهسته لات نه گیپریته و ، و بدربیته پال
هو مدادی یه کان ؟ نهوا نه کاته دهیت زوریه ماکه کانی بونه وردا
هو کانی له همه مو خاوند زیانکدا ده خل و کاریگه ری یان بیت . که جی
کو کردن و مه مو هو دز به یدکو جایا کان به پنک و پنکی یه کی
نهوا و ، و به ترازو ویه کی تایه تی له لمشی دروستکراویتکی و مک
میشدا ، نهونه نده شتیکی محاله که هر کمیک به نهندازه باله میشیک
دارای ژیری بیت به ناشکرا په فری ده کات و پر به دم ده لیت : نه مه
شتیکی محال و بعثله نه هر گیز ناگونجی .

چونکه ته نی بجود کی میش له گسل زوریه ماکه کانی
بونه وردا هو مدادی یه کاندا بدیوهندیداره . بسکره له پاسیدا کورته و
بوخته یه کی نه ماکانه یه . جا نه گهر بدیهیان و دروستکردنی میش
بو توانتی په های خوا نه گیپریته و ، نهوا نه کاته دهیت همه مو
هو مدادی یه کان له کانی دروستکردنی نه و میشه دا یه کسر به کومه ای
له نهیشیدا ناماده بن ، به لکو و دهیت بجهه ناو تنه لوازه که یه ده
به لکو لمهش زیانر ، دهیت بشجیته ناو همه مو خانه و یه که یه کی

پیک هاتن له لمشی نه میشهدا . چونکه هو کان نه گهر ماددی بن نهوا
ده بین له تزیک و له ناو شته کاریتکراوه کانیاندا ناماشه بن . خو نه گهر
نه مدش پروری دا نهوا ده بین چوونتی هموده ماکه دز به یه که کانی بونه و مر
به پیک و پیکی بهوه بُر ناو نهوا خانه بدی که تا بلئی دورو دو بچوو که ؟
ده بین نه مدش له جوار چیوه زیریدا به شیکی پرموا بزانین !

بعم جوزه بومان ده رکوت نسم پنجه وه به چشتیکه که بین
عفلترین و گلترین کهیش لـه پنپی سوـفتانی به کان^(۱) شـرمی
لـه دـهـ کـاتـ وـ هـرـ گـیـزـ نـایـسـگـرـیـتـهـ بـهـرـ .

محالی صیهم :

نه گهر بونی بونه و مران (له بارمی پیک و پیکی و ، له گـهـلـ
یـهـکـ گـونـجـانـ وـ ،ـ شـکـلـ وـ شـنـوـیـانـوـ) لـهـ سـرـ یـهـکـ پـرـمـوـتـ بـوـونـ ،ـ شـهـواـ

(۱) سوـفتـانـیـ بهـ کـانـ تـاقـمـیـکـ بـوـونـ لـهـ فـیـلـهـ سـوـفـوـفـهـ کـانـیـ پـیـشـ
ـ سـوـقـرـاتـ ،ـ لـهـ یـوـنـانـداـ .ـ ثـینـکـارـیـ حـقـیـقـهـ تـیـ شـتـانـیـانـ کـرـدوـوـهـ
ـ لـیـانـ وـ بـوـوـهـ کـهـ حـقـیـقـهـ تـیـ هـرـشـتـیـکـ سـابـتـ وـ دـامـهـ زـرـاـ وـ نـیـیـهـ .ـ
ـ (ـ جـزـرـجـیـاسـ) وـ (ـ بـرـقـنـاجـرـوـاسـ) بـهـ نـاوـ بـانـکـتـرـیـنـیـ فـیـلـهـ سـوـفـوـفـهـ
ـ سـوـفـتـانـیـ بهـ کـانـ .ـ نـهـ تـاقـمـیـشـ لـهـ نـاوـ خـوـبـیـانـداـ چـهـنـهـ بـهـشـتـیـکـنـ ،ـ
ـ کـانـیـ خـوـیـ «ـ سـوـقـرـاتـ »ـ زـوـرـ بـهـ تـونـنـدـیـ پـهـدـدـیـ دـاـونـنـهـ تـاـوـهـ .ـ بـهـلـامـ
ـ نـهـوـنـهـ هـیـیـهـ کـهـ ثـمـ جـزـرـهـ کـمـ وـ بـیـرـوـیـاـیـانـهـ لـهـ سـهـمـوـ
ـ سـهـرـدـهـمـیـتـیـکـدـاـ بـهـ کـالـاـیـ نـوـیـ وـ نـاوـیـ جـزـرـاـوـ جـزـرـهـوـ بـهـ یـهـداـ دـهـ بـنـهـوـ .ـ
ـ بـوـ زـیـادـهـ ثـاـکـاـدـارـیـ سـهـیرـیـ نـهـمـ سـهـرـچـاـوـانـهـ بـکـهـ :ـ شـرـحـ الـقـائـمـ
ـ النـسـفـیـهـ ،ـ لـسـدـ الدـینـ الـفـقـاتـازـانـیـ صـ ۲۳ـ - ۲۵ـ - ۶۶۵ـ مـ طـبـعـةـ تـرـکـیـاـ سـنـةـ
ـ ۱۳۲۶ـ هـ ۰۰ـ ،ـ کـشـافـ اـصـطـلاحـاتـ الـفـنـونـ ،ـ لـلـهـانـوـیـ جـ ۱ـ صـ ۱۸۶۲ـ مـ طـبـعـةـ کـلـكـتـهـ عـامـ ۱۹۷۶ـ مـ ،ـ المـوسـوعـةـ الـفـلـسـفـیـةـ الـمـیـسـرـةـ ،ـ جـ ۱ـ
ـ صـ ۱۰۳۴ـ طـبـعـةـ دـارـ نـهـضـةـ لـبـانـ /ـ بـیـرـوـتـ سـنـةـ ۱۹۷۶ـ مـ .ـ

(وـهـگـیـرـ)

ده بیت یهک دهست دروستی کردیتن ، به بیتی ثهو قاعده ناشکرایمی که
دهلئن : « تاک » تنهها له ناکهوه ده رده جتن » ۰

جا نه گهر هات و نه بوونهوهه لمو به پری پیلک و پیکی و
دوروهه کاریدا بیت و ، به ترازو وویه کی وورد بدی هیزابی و ، خاو،نی
زیانیکی گشتی بیت ؟ نهوا به ناشکر اندوهه ده گهیه بیت که چهند
دهستکی جا جا کاریان تیا نه کردووه . جونکه ثهوه دهسته هسوی
داکڑکی و جیاوازی نه تیوانیاندا . به لککو نهوه ده رده خات که تنهها
دهستکردي یهک کسی به توانو خاوهن حیکمه ته ۰۰ جا له بدر تمه ،
گپراندهوهی به دیهیانی نهم بوونهوهه پیلک و پیک و تالو به ترازو ووه
بو دهستی هو سرو وشی یه که پرو کونرو بن گیانه کان (ثهو هویانه که
میچ هست و هوشیکیان تیدا نیمه ، داکڑکی و جیاوازی یه کهی
تیوانیشیان پتر بعره به که پری و کونروییان دهستینی) ، پاشان یددیما
کردنی نهوهی که نهم هویاندن هله دهستن به به دیهیانی نه و بوونهوهه
پیلک و پیک و هله دهاردنی له تیوان جهند گونجان و نیحیتیانیکی له
زماره به دردا ؟ گپراندهوهی دروست بوونی نهم بوونهوهه بو نه و
هویانه و ، یددیما کردنی نمه ، له پاستیدا بریتی یه له گوولکردنی
نه دمه حمال ، وه یددیما یه کسه تا بلنی که هدمو ترازو وویه کی
زیری یهوه دوورهه هر گیز عقل و مری ناگرئ ۰

ووهه با واژ لسم محاله بینن . با سهیر یکی کاریگه روی نه
هویانه بکهین که به لیک که وتن (التماں) پو وده دات ، نهوه تا نه و
لیک که وته تنهها لیک که وتبکه له پوالهه و پووی ده ره وهی نه و
بوونهوهه زیندووه . کهچی ده بینن ناووههی ثهو بوونهوهه که
هر گیز دهستی هو ماددی یه کان ناتوان یگهمنی ؟ زور زور له ویسی

ده زه وهی نه و زینده وهه پیک و پیکر و تالوز ترم و نا بشلی تی ناسک و
نه واو تره . بگره نه و زینده وهه بچوولک و ووردانهی که همه رگیز
هز ماددی به کان ناتوانن بیانگر نه خوو به هیچ جوزی دستیان ناگانی ؟
زور سدیو ترو پیک و پیکر ن له بوونه وهه هدره گدوره کان .

که واهه بیتر گپرانه وهی دروست کرد نیان بو لای هز که پولال و
پدق و تهق و نهستور و نه زان و دوور له عهقل و دز به یه که کان ، ته نهها
نه و به پی که پو کوتیری بهوم نه بین له هیچی تره و نیه !

ریگای دووههم

مسئله‌ی دووههمش که برینی به له پسته‌ی (خزوی له خزیه‌وه
پنک هاتوه) نهیش هدروه‌ها چهندین مهحالی زوری تیدایه ، وه
له چهند لایه‌تیکی زوره‌وه درده‌کدوئ که شتیکی نه‌گونجاو و
بستانه . بدلام یمه ته‌نها سیان لهو مهحالانه بو نمونه باس ده کهین :

محالی به کم :

نهی سرکمشی که‌لله‌پهق !

شدو سدرکمنی و لمخو بایی بیونهت توی خستته ناو باوه‌نمی بی
عدقیلی به کی تا بلنی زوره‌وه ، تا وای لئی کردوویت که باوه‌پ به سه
مهحال بکدیت !

نهی برای مرقوم ! به بی هیچ گومانیک تز هیت ، هدروه‌ها
گومسان له‌وهشدا نیه که تو مادده‌یه کی ساکاری پهف نیست تا ثانو
کتوپت بمسردا نهیت ، بدلکوو کارگه‌یه کی گهوره‌ی پنک و بیکی
ندوتیوت که نامیزه‌گانت هدردم له تازه‌بیونه‌وهدان . هدروه‌ها
و دک کوشکیکی گهوره وايت که هدردم لايه‌نه‌گانی له جم و جوولز

فر او ان بروون و تازه بروونه و مدان ، چونکه خانه کانی لهشت به بین هیج
و مستانیک همیشه له کارو کوشش دان ، وه به یومندی یان له گمبل
پواله ته کانی برووندا له بروونه و مری دمور و بردتا هه یه . که واته همیشه
له به خشین و ورگر تندایه له گمبل بروونه و مراندا ، به تایه تی له
لایه نه کانی پرورزی و مسدله‌ی مانده‌ی جورد (نوع) ای بُنسانی یهوم .

ملیونه‌ها خانه‌ی کارگوزاری ناو جسته‌ت له کارگردن ناوه‌ستن و
خریکی پاریز گاری کردنی بعده وام بروونی کاریکه کانی نیوان خربیان و
نه وورده کاری یانه دهین که له نیوانیاندا هه یه . وه له ههولی ثمه‌دان
که هم‌رگز به یوه‌ندی یه کانی نیوانیان نه بچریت . وانه زور به
لده رخوبی و مترسی یهود نه کارانه ده کدن و هملوبستیکی وا ده گرن
که له گمبل نه و به یوه‌ندی یانه نیوانیان گونجاو بینت . وک بلئی نه
خانانه سهیری همود بروونه و دران ده کهن تا جنگل‌کای توی تیا بینن و ،
به جوزیات هلس و کهوت بکهن که سوودی توی تیا بین . نیتر
تویش له جنگل‌کای خوتدا به بیتی نه و حالمانه که شه و خانانه
لهشت تیایدان ، سوود و درده گری و لذت له هسته دیارو
نادیاره کانت ده بینی .

جا نه گهر باوه‌پت وا نهین که نه و خانانه‌ی لهشت بریتن له
جهند فرمابه‌زیکی بچووک له لاین خواوه‌ندی به دست‌لآنی نه زهمل ز
جهند کاریق سیز راوینکی گوئی پایه‌ل بوق یاساکانی خوا ، یان جهند
سه ربازیک له سوابی پنیک و بیکی خواداد ، یان نو و که کانی قله‌نمی
قودره‌تی خوا ، یان جهند نوخته‌یهک که قله‌نمی توانستی خوا ده یانکیشی و
ده یانتووسن ؟ نه گهر باوه‌پت وا نهین ، مانای وا یه ده بین باوه‌پت وا بیت
که هرجی خانه‌ی کارگوزار (بتو نسونه له چاوتدا) همن ، همریه که یان

چاویسکی فراوانی بیندی نه توی همه یه که هممو بمن و لاینه کانی
لهشت دهیتی و جاوی له هممو نه بونو مرانه یه که بهیوندیت
له گه لیاندایه ، وه ناگاداری پابوردوو و تیتاو ناینده تؤیو ، باولو
باپر و بهجهت له گهال مندال و بهره و مجه کانت دمناتیت و سرچاوی
نه ماکانه تؤی لئیت هاتویت و نه خزینانه که پوزیتی تؤیان
لیوه دیت ، هممو ده زانن ۰۰ که اته بهم بین به هرجی خانه کارگوزار
له جهستنداده هن هر یه که یان خاوه‌نی عدقه و زیری به کی گهوره یه !!
جا نهی نه کسی که باوه‌ری بهشتی واهیده و له پاستدا به
نه ندازه یه که خانه دارای زیری نیه !

ثایا نسبت دانی نه هممو عـقـل و شعور و زیری یه که
ملیونیت نفلاتون نیانه ، نسبت دانی نه هممو عـقـل و شعور و
زیریه له گهردیله یه کی جهستی خوت ، ثفاندو سرشیتی و
بی عـقـلی یه کی له پاده بددهر نیه ؟

حالی دووههم :

نه بونهی تؤومک کوشکیکی گهورهی تاومدان وايه که هزار
گومه‌زی تیتیت و هر یهک لمو گومه‌زانش به پیک و بیکی و به بی
هیج ستویتک یه کیان گرتیت و چهندین بهردیان یا هملوسرابین . بگره
جهستی تؤ هزار نهونده نه کوشکه سرسوپهتدر تره . چونکه
کوشکی جهست همیشه بهره و جواتر دهپرات و زور به پیک و بیکی
له تازه بونه وه دایه .

خوت نه گدر بیت و سه رنج له پوچه نه دین که له تؤدایه و خوتی
له ختیدا موعجزه یه کی سرمه‌خویه ، هروه‌ها لمو دللو (لطائف) .

مهعنیوی یانهش که له تودان ؟ نه گهر سونج له مانه ندهین و تنهها
یهک نهندام له نیوان نهندامه کانی لهشدا بگرین ، نهوا دمیین نه و نهندامه
ومک خانوویهک وايه که چهند گومزیسکی یا بی ، چونکه نه خانانهی
که لهو نهندامه دان و مک بردی گومه ز بع بری پریک و پنکی و جوانی و
دورده کاری بهوه یه کیان گرت ووه و پیایه کی تا بلئی جوانیان پیک هیناوه ،
وه بهمهش یه کیک له موجیزه کانی دسته لات و توائی خواوه ندیان
(ومک جاو یان زمان) ده رخستووه ۰۰

جا نه گدر نه خانانهی لمشت له لاین خواوه کاری سپیر راو ندین و
لوبی پایه ای فورمانه کانی خواوه ندی بعد یهیتهر نهین ؟ نهوا کاته ده بی
هدریهک لهو گردیلانه به سر نهوانی تردا فورمانه ریت و له همان
کاتشدا فورمان به سردادار اوی نهوان بیت ! واته له پوانگهی دسته لات و
فورمانه دری بهوه لهوانی تر بیت و کهچی دزیشیان بیت ! وه ده بی
زوریهی نهوا سیفه تانهی که تنهها شایسته خوان ، لهو نه تو مهدا بن .
وه ده بی له یهک کاندا سر بهستش و دهست به سراویش بن !

جا هدر کهنس به نهندازهی نه تو میک شعوری بیت ، ده زانی که
هدر گیز ناگونجی بعد یهیتاني ثو به دیهیتار اوه پریک و پنکه (که یه کیکه
له شوئیوارانهی پنهنجه بوق ناکو تنههایی بعد یهیتهر یان دریز ده کهن)
بدریته پال چهندین خانهی زورو لوزماره بدهه . بگره که بیر لهه
ده کاته وه سد مهحالی یا ده بینی .

مهحالی سی هم :

نه گدر نه جسته یهی تو به قله می خواوه ندی ناکو تنههاو
خاوه ن توائی نه زملی نه نووسرا بیت و ، له جایخانه کانی سرو و شتو

هۆگاندا له چاپ درایت ، نهوا دهین - لهو حالمهدا - به نهندازهی زمارهی ندو ینکهاتووه پىنك و پىگانهی جستهت ، هدر له بچوو کترین خانهی کارگوزارييده تا ده گانه گموريه ترين و فراواتزرين ثابنري گرگىر تايادا ، قالبى سرووشى بىن بو دروستكردن و بعد يېتىيان ٠٠
با نهم كىيە بع دەستمان بە نموونە بېتىنەوە تا لەم مەحالە تى
بىكەين :

نم كىيە بە دەست نووسراوەتەوە ، كەواتە نووسەرە كاي تەنھا يەك دانە قەلەمى بەسە تا بىگرى بە دەستەوە ئەۋەھى مەبەستى يەتنى بە زايىارى خۇرى بىقى بىنۋىستەوە ٠ بەلام ئەگەر وا نەزانىرى كە تەنھا بە يەك قەلەم و بە دەستى يەك نووسەر نووسراوەتەوە ، وە وا دابنرى كە خۇرى لە خۇرىدەوە يېڭى هاتووه ، يان بە كىردى سرووشى دابنرى ؟ نهوا دەبىن هدر بىتىكى ندو كىيە قەلەمنكى كانزارىي تابېتى خۇرى بىقى ٠ واتە وەك نەو بىتە كانزارىي يانەي كە لە جاپخانە كاندا ھەن و بە نهندازهی زمارەي يېتەكان و بە گۈزەرى شىۋە شەكلەيان ؟ دەبىن وەك نەمە ، بە نهندازهی يېتەكانى نەم كىيە شىۋە شەكلەيان قەلەم بۇ ئەم مەبەستە بىقى ٠ بە واتايەكى تىر : لە بىرى يەك دانە قەلەم بۇ نووسەسەوە ئەم كىيە ، دەبىن بە نهندازهی يېتەكانى خۇرى قەلەم بىقى ٠

كائى داش دەبىن ھەندىلەك لهو يېتانە بە نهندازهی لابەرمەكى تەواو شتى تا نووسراوەتەوە ٠ جا لە حالمەتكى وادا دەبىن بۇ نووسىنى نەم جەشىنە يېتە گەورانە ھەزاران قەلەمى وورد بىن تا نەو يېتانە بىنوسن ٠٠
جا تىستانش ئەگەر نەو يېتانە بە چەشتىكى پىنك و يېڭى يەكىسان ئەرتىپ و جىووبىن بەناو يەكىرىدا شىۋە شەكلى جەستە ئۆزىان وەزگەرتىت ؟ دەبىن لە هەر بەشىلەك لە بەشەكانى جەستەتاو لە هەر

فدرمانگه یه کیدا ، به نهندازه‌ی ثو ینکهاتو وانه‌ی له زماره نایدن قائب
عهبن تا پیکان بهتمن !

وا دابنی لدم حالمه شدا که مهایکه و سدم مهالی تری نی
ده بسته ده ، تو دیت و ده لیت : ده گونجه پرو بدات ۰۰ به لام ثایا لدم
کانه شدا - وانه که نووسینی کتیه که نه گپر رتموه بو یمه ک قله م -
خودی شو قله م و بیه کانزایی یانه پیوستیان به چهند قله م و قائب و
بیتک نایی به زماره‌ی خویان تا دروستیان بکدن ؟ جونکه ئاشکرا یه که
همه مویان دروستکراون و پیوستیان به بهدیتیه رو دروستکدریت هدیه
تا بعديان بهتمن و دروستیان بگات ۰۰

نیتر بدم چدشه تا دریزمه بیه بدهیت و لقی بکولیته و پتر لقی
توول بسته ده ؟ ثدوا زیاتو دریزه ده کیشی و زنجیره لسه دوا زنجیره‌ی
نری لقی دمیتهوه !

ددسا تویش له پوانگه‌ی نهم نسونه یه وه لبه پزاده‌ی لاوازی و
هله بیهی نهم بیروپایه تی بگه که به نهندازه‌ی خانه کانی جهسته
خوراکه‌ت و مهالی پنایه ۰۰

جا نهی ثو کده سه رکمش و که الله په قده که عدقلى خوی له کار
خستوه !

نزش شدم بکدو واژ لدم گومرا یه بهت .

پیشگای سی هم

ووشی سی همیش که دلچ : « سرووشت داخوازی بوده » و اته
لهسر داخوازی سرووشت هاتوته دی ، نهم حوکم‌ش چهندین
نهحالی زوری تیدایه . بدلام تنهها سایان بتو نمونه باس ده کهین :

محالی یه گم :

نه گهر بیت و نه و پیک و پیکی و بدهیتنهای که له ناو
بوونه و مران به تایبته زینده و مراندا به تاشکرا ده بیزتن ، وه حیکمه و
بدهیتیان به جوانی تبا بدی ده کری ، نه گهر بیت و نهانه بو فسه‌لئی
قده‌دو توanstی خوا نه گیر پیته وه ، بدورته پال سرووشتی گل و
وبن و کپرولال ، یان هیزی شه و سرووشه بی هسته ، نه ده بین
سرووشت له هممو شیکدا چهندین کارگه و چاچانهی له زماره بدهدر
دروست بسکات ، یان له هممو شیکدا تواناو دسته‌لاتیکی شد و تو
دابتیت که بتوانی هممو بونه ور (الکون) درووست بسکات ، وه
حیکمه‌تیکی کارگیری کارمه له هممو شیکدا بدی بهتی بتو بدهیتیوه
بردنی کار و باره کانی بونه ور .

بۇ نمۇنە :

درەوشانىدەنەوەي تىشكى خۆر كە لەسەر ھەمەو دەلۋىھ ناوه گان و
لەسەر دوردە شۇوشە پەرسىش و بىلاۋە كاندا دەزدە كەوون ، وە كۈو چەند
خۆرىنىكى بىچۈوك لە بىر چاوادا خۆيان دەنۇين . جاڭەر نەم
درەوشانىدەنەوە تىشكىدان وانە نەگىپرەنەوە بۇ شەو خۆرە پاستقىنەو
تىشكىدارە ، نەوا دەپىن باوهې بەوە بىكىرى كە لە ھەمەو دەلۋىھ ناولىك و
بارچە شۇوشە يەكدا خۆرىنىكى پاستقىنەو سرۇوشى بىن ، كە ھەمەو
سېفەت و نەدگارە كانى خۆرى پاستقىنەي ناوه چەرگەي ئاسمانى تىا بىت .
وانە : دەپىن باوهې بەوە بىكىرى كە بە ئەندازەي ئەتقۇمە كانى نەو بارچە
شۇوشانە خۆرى پاستقىنە لەو شۇوشانەدا بىن !

تىستانش لەبەر پۇوناڭى ئەم نمۇنەيەدا دەلىن :

نەگەر بەدىيەتىنى بۇونەوەرەن و زىنەوەرەن يەكىسىر نەدرىتە باز
درەوشانىدەنەوەي ناوه جوانە كانى نۇورى ئەزملى ، كە خواي گۈورەي
بەددەتەلائە ، نەوا دەپىن باوهې بە سرۇوشىتكى نەوتۇ بىكىرى كە لە ھەمەو
بۇونەوەرەن (بە تايىتى لە زىنەوەرەندا) وىستىكى پەھاو زانىتكى
پەھاو حىكمەتىكى پەھايى بىن . واتە دەپىن باوهې بە بۇونى خوابىدەك
نە ھەمەو بەشىتكى بۇونەوەردا بىكىرى !!

خۆ دىيارە ئەم جۆرە بىر كەرنەوە نەزۆ كانە لە ھەمەو مەحالىتكى نز
بەناڭىزە بىر خوراڭەتى تىدايە .

بىن گومان نەو كەمىسى كە ئەم ھەمەو سەمعەت و دوردە كارى يانەي
خواي گۈورە - كە لە بىچۈوكترىن شىتىدا بىه ئاشكرا دېيىزى -
دەگىپتەوە بۇ سرۇوشىتكى وەھىي و بىن بايدىخ و ھەست و شعور ، مانى

وایه بعم گردارهی وای له خۆی گردوده گه بدهه و نزمنین پلهی لە
نازەل پهست تر دهپروا نزم دهیتهوه ۰ واته نهک وه کوو نازەل بەلکوو
خراپتریشی بهسەر دیت ۰

مهحالی دووھم :

نه گئەر نەم بیوندەرانەی کە لەو پەپى پېنگۈيىکى و جوانىدان و
داراى وورده کارى و حىكىمەتى تەواو و پېنگۈ پېنگۈ ، بۇ يەكىكى بە^۱
دەستەلائى خاودەن توانىتى پەھاوا حەكىمى خاودەن حىكىمەتى پەھا
نە گىپەرتىھو ، وە لە بىرى نەم بىرىزىنە باڭ سرووشت و بە گرددى
سرووشت بىزانزىن ، ئەوا دەپىن نەم سرووشتە لە ھەموو مەشىتىخ خۆلەدا
- کە كارگۇ شەتلىگايى گۈل و بەرۇبۇومەكانە - بە نەندازەمى زمارەى
كارگۇ و چاپخانە كانى . ئورۇپا كارگۇ و چاپخانە نامادە بىكەن ، تا ئەم
شە خۆلە بۇي بېرە خىنى بەم چىشىنە بىتە كارگەمى ئەم گۈلە جوان و
بەرۇبۇومە ناسك و بەلەزمەنانە ۰۰

چونكە ئەم شە خۆلە کە وەك شەتلىگايەكى بىجۇوك وایه ،
تواناو قابىلىيەتىكى پاستقىنە ئەوتۇزى تىندايە کە نەڭدر بىت و ھەرجى
تۇرى گۈل و بەرۇبۇومە جيا جيا جىارا جۇراو جۇراو پەنگاۋ پەنگە كانى
بۇونەورەن ، بە نۇرەو بە جيا جيا لەم شە خۆلەدا بېتىرىن ، ئەم
ھەموو يان سوز دەكەن ۰۰

جا نەگەر ئەم تواناو قابىلىيەتە بۇ توانتىكى بەدىيەتەر و بۇ ئەم
خواودەنە گەورە يە نە گىپەرتىھو کە دەستەلائى بەسەر ھەموو شىتكەدا
دەيد ، ماناي وایه دەپىن لەم شە خۆلەدا بۇ ھەر يە کە لەو گۇلانەي کە
لە دېبادا ھەن مەكىبەكى تايىتى و مەعنەوىي سرووشتى بىت ! دەنا

هرگیز نه و هممو گول و برو بومه جو راو جو رانه‌ی ده یانین بن به یدا
ناین و ناینه‌ی جیهانی بونه نه و چونکه تووه کان - و مک ثاوی منه‌ی و
هیلکه کان - ماده کانیان له یمک ده جن که برینه‌ی له توکجین و
حایدر روزین و کاربون و نازوت ، که به چند شیوه شکلک و به چند
پژتینکی جا جا به کیان گرت و به جهشیکی تایمه‌ی له گهله به کردا
شیلرا وون و پنکهتر اون ۰۰ دهی نهودش بزانین که هر کام له (هم او
نا و پیشک و گرم) چهند شیکی ساکارن ، و هیجان خاوه‌ن
حدست و عقل و شعور نین و ، و مک لافاوه له هممو شیکدا دین و
دمرپون ۰۰

جا به کگرن و پنکهاتنی نه و گوله له زماره به درانه [له پوانکه‌ی
سر ووشه و] بدو و پنه شکل و شیوه و جویتی به جوان و دلگیرانه و بدو
به پری پنک و پیکی و وورده کاری به ووه ، به ناشکراو پیوستی و بعد اهست
نهوه پیوست ده کات که نهودنده کارگه و چابخانه‌ی بچوک لهو مشته
خو لهدا بین که زور له زماره‌ی کارگه و چابخانه‌ی کانی نهور ویا زیان
بن ، بتو نهودی سرو وشت جنی نه و کلاا زیندو وانه‌ی له تو انادا بین و بدو
نان و پویی که له بدر جاودایه نه و نه خش و نیگاره جوانانه پرازیته و !!
تای چند نه باده باوه په ثیلحدادی بهی که سرو وشت پهستان همان
گرت ووه بر له پنگای زیری و عمقی کاملی مرؤفه دوروه !

ده سا تویشن به بانی نهه بزانه بزانه له گهله برو پای نه و کمانه‌دا
بدراوردی بکه که لافی زیری و زانست لئی ده دهن و که جی سرو وشیش
به بعدیهی در ده زانن ، با بیوت ده بیکه وی که چهنده له هممو
نهرازو ویه کی عقل و زیری بده دوروه !

سیرینکی نه و بی عقل و مستانه بکه ، که له سدر شکل و

شیوهی ناده میزادن ، سه بینگیان بکدو بزانه چون نه و شانهی که به لای (بستانو) و عقلمهوه به لا ازترین جوزی خوارفت ده زمیروی که جی نهان کردو ویانه به پنهوه و پیاز بو خویان . سرنجیتی نه و چمنه بیر کردنه نه زوک و نه گونجاوانهیان بده ، با بزانی که چنده سوکو و تزمن و شایستهی گاله بخ کردن !

نه گدر بر سیار بکهیت و بلیت :

نه گدر بیت و بدیهیتیانی بونه و ران بدریته پال سرووشت نهوا چندین گیرو گرفت و محالی زورمان دیته پینگا . . نهی نایا کاتی که بدیهیتان به گشتی دهدیته پال خواهندی تاکو تنهاو بین شریک چون شدو همه مو گیر و گرفتاه حمل دمبن و نامین ؟ و تا پادمی بیویست ، بدیهیتان بشکی ثالان دهیت ؟

و لام :

هرودک له محالی یه کمدا بومان پوون بوده و دره و شاندنه و هی بشکی خور بدو پدری ناسانی و به بی هیچ گیر و گرفتیک خوی له هممو مادده یه کدا ده رخت ، هدر له بجهو و کرین شتی بین گیانه و نه گاته فرا اونترین تختایی و مک زمزیا و توقیانو سه کان . نه و ماتا به جاوی خرمان ده بین که نه خوره بروونا کی و شوینهواری خوی له و شانه دا بدو پدری ناسانی ده رده خات ، و مک بلی که هدر یه که بیان خورینکی میالی بین . .

جا نه گدر بیت و نه بیمهندی و نیسبه تهی که له نیوان خور و نهوانه دا همه بسچر نیزیت ده بین باوه بدهه بسکری که هدر یه که لسو نه قوانه خورینکی سرو و شتی همه یه و هدر کام لهو خورانه ش دارای

بوونیکی خوبی خاریجی به ۰ دیاره نهمش شتکه که هیچ عقلیک
و مری ناگری و نابلی محالو نه گونجاوه ۰

هرودک نمە لەم نسووندیدا وايە ، بەو چەشنەيش ئەگدر
بىت و بەدىپەنان و دروستكىرنى ھىمۇ شىڭ يەكسەر بىرىتىه پال
خواوهندى تاكىو تەنهاو صەمەدو بى شەرىتكە ، نەوا تا پادەو بلهى
(وجوب) بەدىپەنان ناسان دەيت ۰ چونكە نەو كاتە هەر بۇونەورەتكە
ھەر بىۋىستى يەكى بىت ، دەتوانرى بەو بېرى ئاسانى بىتى يەنرى ،
ئەويش لە پىنگايى (نىسبەت بۇونو ، درەۋاشاندەنەوە) و ۰ ۰ كەجي
نەگدر بىت و نەو نىسبەت و پەبۈوهندى يە بېچىرلىقى و نەز گۈئىپايدىلى و
بەكار ھىنان و فەرمان بى سارادنە نەمەتى و ، لە جىنگاياندا ملىتىجى
كىردىن و خۇ دزىشەوە لە فەرمانەكەن دابنرى و ، ھىمۇ شىتكى خاومن
بۇونىش كە لەم بۇونەورەدا ھەيدە سەربەستى و بەرەلائى وازى
لى بەتىرى ۰ ۰ يان ئەم كارە بە (سرووشت) بىزىرى ، نەوا بە
سەدان ھەزار گىر و گىرفت ، كە دەگەنە پادەو بلهى نەگۈنجان
(الامتاع) ، پەيدا دەبن ، بە پادەيدەك كە تەنها بۇ دروستكىرنى بىتىكى
بىجۇوك بىۋىست دەكەت كە سرووشتى كۆن و كۆتۈر خاوهنى دەستەلائىكى
نەتوق بىت كە بتوانى ھەمو بۇونەور (الکون) بى تۈن دروست بىكەت ،
وە دازايى جىكەتىكى نەتوق بىت كە بتوانى ئەم بۇونەورە گەورەيدە
بى بېرىپە بىات ۰ چونكە هەرجەندە مىش لە قەبارەدا بىجۇوكە ، بەلام
زۇر بىـ جوانى و پېلىك و پېتكى خولقىتراوە ، زۇر بىـ (مادە)
پېتكەندرە كانى بۇونەورانى تىدايە ، وەك بىلەي بېرىپەتكى بۇختە كراوى
نەو بۇونەورانە يە ۰ ۰ جا ئەمەش تەنها مەحالىك نىـ و ئىز كۆتۈلىي بىـ
بىـ بەـ لـ كـوـرـ ھـەـزاـرـ مـەـھـالـىـ تـىـداـيـەـ !

بە کوردی:

هروده ک بونی هاوتاو هاویدش له (خواهیتی) خودا نیکی
مهحال و نه گونجاوه ، هروده ها دستخته ناو کاروباره کانی
(بدروم رد گارتی) ای خواو خز هنقرور تادن له کاروباری بعد یهیتایی نه و
شانهی که نه و بدیمان دهیتی ، نمیش بهه مان جوز محال و
نه گونجاوه *

نهو گیرو گرفتائمش که له مدهالی دوهههدا باسکرانو له
بهشیکی زوری پدیامه کانیشدا چه باندو و همانن ، نهوا لهوههدا که
وونمان : همراه کات بدیهیتایی هدمو شیک بدریته پا ل خوای تاکو
تمهنا ؟ نهوا و مک دروستکردنی تاکه شیک ناسان دهیت ، بهلام نه گهر
بدریته پا ل سرووشت و هونکان ؟ نهوا بدیهیتایی بهک شت به قددره
دروست کردنی هدموان پر له کیشدو گیرو گرفت دهیت * ۰۰

جا له بدر ثووهی نهم گیر و گرفتاره مان به چهندین به لگدی پتدوی
چه میتر له چهندین په یامدا چه سباندووه، ثموا لبرهدا کودتهی
په لکت له و به لگانه پاس ده گئین :

نه گهر هات و یه کلک - چ له پریگای سه ر بازی وه ج له پرنگکای
فرمانبردی یه وه - په یوه نندی له گهمل بادشا یه کدا بهست و پالی به
دهسته لانی بادشاوه دایمه وه ، ده توانی نه وه نده کرداری نه وتو یه جی
بینتی که سه ده زار جار ثه و نندی نه و کردارانه بیت که به تنهها
خوی ده توانی بیگانات و نه مع بش به هری بال دانه و یه وه به هنری نه و
به یوه نندی و نیسته که له گهمل بادشا دا هه یه تی

[بُوق نهودی فریاتر لەمە تىن بىگەين دەتىن] :

نم سهربازه هر چهنه یدک کسی ناکو تنهایه ، که جی
دمنانی به ناوی پادشاهه هندی جار شاید دیل بگات ، چونکه
همو و نو نامیرو که رسم و تقدمنی یانهی بو نم چهنه کارانه
بیوستی بین بان دمیت ؟ نم خوی هدیان ناگریت و ناجاریش نیه که
هدیان بگریت ، به لکوو گنجینه یادشا نم شناهی بز دابین ده کات و ،
که رته کانی سوپاک یشی بقی ده هین و هلهی ده گرن . همو و نمانش
به هقی نو په یوهندی و پالدانه و دنیسه ب په یداکردنی که له گهمل
پادشادا همه یه تی . . . ثمهه تا چهنه کرداری کی له سر دست پوو ده دات
که و مک کرداری پادشاهه کی گهوره وان ، و چهنه شوینه واریک
درده خات که له هی سوپایه کی گهوره ده چن .

که اته نم سهربازه سر به پادشا و مک نو میزووله به وايه که
به هقی نو سهربازی و فرمابدری یاهو ده نوانی کوشکی فیرعدونیکی
ست مکار پر و وختی . . . هروهها و مک نو میشووله به وايه که به هقی
نو نیسبت و په یوهندی یاهو ده نوانی نه مرودنیکی که الله په قی سه رکش
بنویتی . . . هروهها نم سهربازه و مک (تزو)ی درختی (سنوبدر)ی ای
دیت ، نو تزوو بیوو کهی که و مک دنه که گفینک وايهو ، به هقی
نو په یوهندی و نیسبته نو همو نامیره کانی نو دره خته زه بلالحه
سنوبدر په یدا ده کات و پنکه اتووه کانی گهشه بین دمیتی^(۱) .

(۱) به لئن ، نه گهه په یوهندی و نیسبت له نیواندا برو ، نهوا نم
تزوو فارمان له قدهه ری خوا و مدهه گریت و شهه فی هه لسانی بـو
کرداره ده دریتین . . . بـلام نه گهه نو په یوهندی و نیسبه ته بـچهه ریت ،
نهوا تنهها دروستکردنی نو تزوو داخوازی توانسته مه هارت و
چهنه نامیریکی نه و ته دهیت که زور زور له بیوستی یه کانی
دروستکردنی دره خته زه بـلالحه سنوبدر زیاتر بن . چونکه
=

جا نه گهر نه و په یوندی و نیبه تهی نیوانیان بچپنست و نه و
 فدر مانبه روی بهی لئی بیترینه و ، نهوا دمهن هممو نه و کردارانه که
 نهنجامیان دیتی بیانگریته نهستوی خوی و لمسه شان و دهست و بازووی
 خوی بیو بستی به کانی هملگری و به کدره سه و نامیره کانیش سه رشانی
 خوی ماندوو بکات و دیاره نه و کانهش نهناها به گویزه هی نه و هیزه هی
 که له دهست و بازووی لاوزیدایه ده توانی هملبستی سه و کردارانه و ،
 نهناها نهونده له توانادا دهی که له گهمل نهندازه نه و
 کدره سانهی هملی گرتوون بسگونجی ، به چهستیک که نه گهر داوای
 نهنجام هیتانی نه و کردارانه لئی بکری که له حاله تی به که مدآ بدو
 بعیری ناسانی بهوه نهنجامی ده هیتان ، نهوا کولهواری و نهتوانی خوی به
 ناشکرا ده رده بپری ۰۰ مه گدر [که نه منش به ناشکرا شیشکی مه حله]
 بتوانی هیزی سوبایه کی نهواو له دهست و بازووی خویدا کول بکاته وه و
 همه رچی کارگه و کدره سه و نامیره کانی سوبایش همن ، نه و به نهنا
 خوی به کول هملیان بگری !!

جا تو خوا نایا نه و که سانهش که خه دیشکی هونینه وه و گپر انده وه

ده بین هممو نهندامه کانی نه و درهخته سنابهاره - که یه کنکه له
 شویننه واره دیارو ناشکرا کانی قودره تی خواوه ندو له ناو چیاو
 شاخه کاندان و نهود ندهی تر جوانیسان بدو چیاو شاخانه به خشیوه -
 ده بین نهندامه کانی نهم درهخته له ناو دوو تویی نه و تزوودا بین ،
 که له پاستیدا نهويش درهختیکی ماعنه وی بهو یه کنکه له
 شویننه واره کانی قهده ری خواوه نه ، چونکه کارگه کی نه و درهخته
 له ناو نه و تزوودایه ۰۰ جا نه و درهخته که قهده ری خسوا لسو
 تزوودا دروستی کردووه ، له پاشاندا به توanstی نه و خوایه
 شکل و شیوه دلهختیکی سنابهاری نهندار و مرده گری .
 (س . نوروسی)

چیز و که خوراکی و بیت نرخ و لاوازه کانن ، شدم له نزیک بیونده وی
نم جهشنه خدیله تابرو و بدانه ناکن ؟ چ جای نهوانه که لافی عقول و
نزیری لئی ددهن ؟!

لهموه ده گهنه ثمو نهنجامی که :

تمسلیم کردن و گیپانده و هدمو کاروباریکی بیونده ران بتو
خوای (واجب الوجود) تا پلهی بیویسته (الوجوب) نسانه ۰ بهلام
گیپانده وی بدیهیتیان بتو (سرووشت) نسوا تا پلهی نه گونجان
(الاستحانة والامتاع) م الحال و پر له گیروگرفتو ، له ده رمه وی
بازننه زیریدایه ۰

محالی سینه هم :

نم محاله له هندی په یامدا به دوو نموونه پرونکرا اوته وه :
نمونه یه کهم :

جاریک مرؤفیکی زور نهزان که له ووپیش هیچ لایه تیکی
شارستانیی نه دیبوو ، له ده شتیکی چو ندا ده چته ناو کوشکیکی
جوانده که بهو په پری جوانکاری پازابو ومه تو تازه ترین ثامن و هوو
پنداویستی تی ناماده کرابوو ۰۰

که ده چته ناویمه ، به ووردی سه رنجی دهدات و سه بری
نه خش و نیگارو و ورده کاری و جوانکاری ثم کوشکه ده کات ۰۰
بهلام نه زانی و بی عقلی به له پاده بهدره کهی وای بی کرد که
لئن : ۰ یه کیک لدم شته جوانانه نه کوشکه ، کوشکه کهی دروست
کر دووه ، جونکه لدم بیان و ده روبه رهدا هیچ کهیک دیار نیه که

نهو بگهیت نه دستی بق بینادنان و پازاندهوهی نه کوشکه دریز
کردیت ۰

نیتر بق دوزیندهومی بینادندری نه کوشکه دستی کرد به گهپان و
 بشکین له نیوان نه شانهی که له ناو کوشکه کهدا بون ، و چاوی
 به ناویاندا ده گپرا تا شتیک بدوزیتهوه دروست کردن و پازاندهوه و دابن
 کردنی نه و کدرهسانهی له توانادا بیت ۰ بلام هر چندهش دیا
 نهدیده بود کهچی هر چینکی دمینی نه دمچووه عدقی بوده که نه
 شته بدیهیه ری کوشکه که بیت ۰۰ راش ماوهیک له گهپان و بشکین ،
 ده فتریکی دوزی بوده که نه خشمی بینادنان و پیزستی ناومپوکو
 یاساکانی به پیوه بردنی نه کوشکه تا نوسرا بودهوه ۰۰

هر چندهش نه ده فتره - له پاستیدا - ومه هممو نه
 شانهی که تایادا نوسراوه ، بینادنان و پازاندهوهی نه کوشکهی
 لدباردا نیه ، جونکه نه دستی هدیه تا کاری بین بسکات و نه چاویشی
 هدیه تا بیتی بیت ، هر چندهش نه - حالی نه ده فتره بید
 کهچی له گهآل نهوده شدا نه کابرایه دلی جووه سر نه ده فتره و لای
 واپو که له هممو شته کانی ناو کوشکدا زیاتر بق نه و مه بسته
 ده گونجتی ، چونکه نه خشمی بیناو کدره سه و ناومروکی کوشکه که
 تیایده و ، زیاتر له گهآل گونجاوه (چونکه نه ده فتره - ومه له پاشاندا
 بومان ده ده که دیت - ناویشانی یاسا زانستی بکانی خراوه نه) ۰
 له بدر نهوده ناچار بود بلطفی :

- نهنا نه کوشکه بیت نه کوشکهی بینات ناووه پیک و پیکی
 گردووه و پازاندووهدهوه ، شته کانی ناویشی پیک و پیک گردووه ۰

پیش بدم جو ره و وته و وپرینه بین نرخانه ، نه و بدپری نه فامی و بین
عقلی ختوی ده بپری *

له پوناکی ثم نمونه بده دلین :

کابراید کی و محتوی و نفام لهوانه که پنجه وی سرگشی و
سرینچی کردیان گرتوه ته بدو بیر و باوه پری (سروروشت بدرستی) بان
هدل گرتوه ، ده چیته ناو ثم کوشکه گورمه یه کدونه وه ، که بین
لوهان له و کوشکه نمونه که دینشده پنک و ینکترو جوانتر و بره له
وورده کاری تره به چمشتیک که هر گیز جنگی بهرا وورد کردن له
تیواناندا نیه ، جونکه هر لایه نیک له لایه نه کانی کوشکی گورمه
کهون بگریت ، چندین موعجزه هی بین هاوتا و چندین حیکمه نی
بعد زیان لئی دددره و شتیوه ..

نم کابراید ده چیته ناو کوشکی ثم کمونه وه پشت له هه وو
شوته واره زوره کانی سنه تی کرد گار هدلده کات که له بدرده میدایه ،
نه و کرد گاره که هممو بدبیه ترا و گونجاوه کان (المسکنات)
هر گیز ناگه ن به بله نه وه نه و بهزه به سه هممو بیاندا ..
پیش نم مرؤوفه دیت و به دوای هر زی بدبیه تری نم گونجاوه و
بدبیه ترا وانه دا ده گه پری و دمست به وورد بونه وه پشکنی ده کات و
له گه پرانه کهیدا چاوی به کوئملی یاسا خواری یه کان و پیشی سنه
کرد گار ده کهونی ، که به همه له - و هله کی زور گوره یش -
ناوی «سروروشت»ی لئی نراوه .. نم سروشته یش و مک ده فته ری «ل» و
کوپری یاسا کانی کار و باره کانی توانتی خوا وایه ، هر ومهها و مک نه و
تابلویی قده دری خوا وایه که شتی تیا دمنوسه و شتی تیا
ده کوژپری نه وه (لوحة المحرو والاثبات) ، وانه له بازنی بدبیه ترا و

تر و سترکراوه کاندا نهودی بیهوئ دهینوسن و دهیهیتدهو ، نهومیش
بیهوئ لای بیات ، لای دهیات و دهیکوزیتنهو ۰۰

جا نم نه فامیش که لهنیوان بهدیهیتر اوه کانی بدرچاویدا به درای
هدیهیتمه ریان ده گهپریت ، ده لیت :

« ماده دهین هزیهک بینی ثم شنانی بهدی هینابن ، وه هیج
شیکش ومه ک نم ده فنده له تارادا نیه که بدو چدنن بهیونهندی
به شنانی ناو کوشکی کدونهه بینی ، وه ماده باوه پیشم به خوانی
هدیهیتمه نیه ، کهواهه دهین نم ده فنده نه شنانی بهدی هینابن ، !!
هر چنده مش عقل نهود په فزر ده کات که نم ده فنده کهپو کوپرو
کولهواره هسلابن بسو کردارانه که تابه تکاری
په زوره دگارتی یه کی په هان ، که نهوش داخوازی دهسته لانیکی
په هاو فراوانه ۰

تبهیش بینی ده لین :

- نهی تنه گه شتووی سدر سوپیماو ! نهی نهو گللهی که نه
گلترین گل زیابر خوی گل کردووه !

سمر له زملکاوی (سرو وشت) دهیتهو سهیری دهور و بهری
خوت بسکه ، نهومتا هم مود بونه و درو بعدهیتر اوان ، هدر له نه تو مده
تا ده گانه کاکیشان ، شایه تی له سدر بعدهیتمه گه ورهی بهدهسته لات
دهدهن و بدگدی تالکو تنهایی نهون ۰۰ سهرت هلبه و خواوهندی
هدیهیتمه بینه ، دهینی که هزیهک له و بونه و درانه به زمانی
تابه تی و بدگدی تابه تی خوبیان شایه تی له سدر نه خواهه دهدهن .
سهیر بسکه ، با دره و شاند نهودی نه خواهه له جیهاندا بیست که نم

کوشکهی بنیاد ناوه و پیرست و بدرناهه و یاساگانی لهو ده قشددا
نووسيوه تهه ۰۰ سرنج له فرمانه بهزمه کانی نه و بدهه گوئی له
قورئانه بیروزه کهی پایگرم ، خوت له لیتو و قوپا اوی نهه و پیتهه و وته
بئ نرخانه پزگار بسکه !

نمونه‌ی دووهه :

جاریک مرؤفیک که لهو پری نه زاند او دنیا نه دیده بیو ، ده جتنه
ناو سواباهه کی ساماکوه ۰۰ وه له بزردم نهه راهیانه گشته بعی که
سر بازه کانی سوبا ینکدوه ده یانکرد ، ده حبیه سی ، که ده بینی نهه په پری
پریک و پیکی و گوئی رایه لی پاشان دهدنه ۰ پاشان سرنج له چم و جوونه
پنکخراوه کانیان دهدات که ده بینی هه مه سوبا که ج تیپ و ج لیواو
ج فیرقه هه مه و به بزو و تهه وهی یه ک دانه کس ده بزو و نهه وه ، به بی
ده نگ بوونیشی بئ ده نگ ده بن ، وه هدر کاتیش نهه یه ک ده فرمانی
تفقه کردنی بئ ده و کردن نهوا هه مه و بیان یه کسهر دهست به تهقه دهست
پنیز کردن ده کدن ۰۰

به لئن نهه مرؤفه سرنجی له هه مه و نهه دا ۰ به لام تینه گه یشن و
که وده نی یه کهی وايان لئن کرد که هیچ شیک له بارهی فرمانه کانی
پیشه وایه تی سوبا تینه گات که له یاساگانی پادشاهیه تیدا دیاری کراون ۰
هر لهدر نهه تینه گه یشن شیکاری سه رکردا یه تی سه رکردهی
کردو به خه یال وای ده زانی نهه سه ربا زانه به چه نهه یه تیکی ماددی به
یه کدهه به سراونه تهه ! وه ک بلیه هیچ شیک به بئ هوی ماددی به پیوه
نه پرات ۰۰

پاشان بیری لهو بدنه خه یالی یه ده کردهه که ئایا ده بئ چه نهه

سهیر و سرسوپر هیتلر بیت ؟ بدلام له پاسیندا خوی کنهونه
سرسوپر مانهونه ، وه همربو سه رسامی و سرسوپر مانه یشهونه
سهربازگهی به جنی هیئت و کوهته پئی ۰۰

هدر شم مرؤفه ، له پروزی جومعه دا پئی ده کدویتنه
مزکوه تکی گهورمه وله (مزگوتی نهایا صوفیا) ۰۰ سهیر ده کات
هدلسان و داشتن و پکووع و سوزدهی جمهاعنتی مولمانان له سمر
دهنگی به کیکیان پروو ده دات + جا له بدر نهودهی ثم مرؤفه له مانای
+ شهریعه نه کانی خواوهند » - که یاسا معنه وی و نامنای به کانه -
تینه ده گهیشت ، وه هستی بدو دستورو یاسا معنه ویانه تنه کرد که
له فدرمانه کانی خواهه نی شهریعه تدان ، له بدر تینه گهیشت و هست
نه گردنی به مانه ، لای واپو که ثم و جهاعته به چهند پهتکی
صاددی به یه گهوده بمسراونه تهوده ، گواهه ثم و پهنه سهیرانه نه و
کزمدهای به یه گهوده بستوهه تهوده هممو جم و جوولو و مستانیکشیان
به بونه نهو پهنانه وید ! بهم جوهره پر قشت و گمهونه پئی و نه چمنه
بیر کردنوه کدم نرخمنی له گهمل خودا هملگرت ، که نهونه بین
با یه خو و کدم نرخه که ثم و جرو جانه و مره درندانهش له شکلی
مرؤفدان ، گالانهی بین ده کدن ۰۰

جا له پروانگهی ثم نمودونه و ده لین :

مولحدیک له وانهی که چدمکی پر له نه فامی و سدر کهنسی
مسرووشت « یان له گهمل خوز هملگرت ووه » دیته ناو ثم جهانهی که
سهربازگهی سامناکو جوانی سویای یادشای گهورمه بدو ، مزگوتکی
گهورمه پیلک و پیکی نهوتیه که تهدیسی په رستراوی شذملی
ختی ده کات ۰۰ که دیت و سهیری ثم و پزینه پیلک و پیکانهی

بوندوهه (الكون) ده گات ، لای و ادهین که چهند یاسایه کی ، ادادی و
 چهند مادده یه کی پهق و تهقن و و به خیالی خوی و ادهزانی که
 فدرمانه کانی یاساکانی بعروه ردگاریتی گشتی (الربوبیة المحبة) - که
 چهند یاسایه کی نیعتارین - همرودها دستوره کانی شریعتی
 پدرستراوی نژده لی - که جند دستوریتیکی مدعنهوین و تنها له
 زانستی خودا هدن و بونیان همه یه - ثم به خیالی خوی لای و
 ادهین که هر کام لهو یاساو دستورانه وجودی خارجی بان همه یه
 چهند یاسایه کی ماددین و نیتر دیت و نه یاسایانه که له «علم» و
 «کلام»ی خواهدندوه ده رجون و تنها وجودی علمی بان همه یه
 [واته : تنها له زانستی خودا هن] ، ثم دیت و لمبری توانتی حوا
 دایده نه و کاروباری بدیهیان و درستکردنیان ده داتی و پاشان ناوی
 «سرووشت»یان به سردا ده بری ، تجا نه و هیزه هاتووجو کرهی ناو
 نه و یاسایانش (القوة السازية) ، که بریتی به له یه کلک له
 دره شاندنهوه کانی توانتی بعروه ردگار ، ثم مولیده به هیز نکی
 کاریگدری داده نه و وک خاون توانتیکی سرمهخو پتشوازی لی
 ده کسات !

جا توخوا بیم نائی نایا که موده نی و نه فامی لمه زیاتر پروی
 داوه ؟ نایا ثم نه فامی به به چهندین جاریش له نه فامی کایرای ناو
 نمونه که زیاتر نیه ؟

به گوردی :

نه شته و همی بهی که سرووشت پهستان ناوی «سرووشت»ی
 لی ده نین و هیج حقیقه تیکیشی نیه : نه گهه دیت و دابنری که بونی
 راسته قینه خارجیشی بین ، نهوا تنهسا سنه تیکه نه ک

سنه تکار ۰۰ وه نه خشته کيش ۰۰ وه چه ند حوكمنگه
 نه ک حاکم ۰۰ وه شمریعه تیگی فیطري به نه ک شمریعه دانه ر ۰۰ وه
 په رده يه کي برووكهشی بعديهيتراوه ک به سه ر برووي عيزذه تى خوايه تى
 خودا دادراوه توه ، نه ک بعديهيت ر ۰۰ وه فیطره تو بعديهيتراو توکي
 کار تيکراوه ، نه ک بعديهيت ر ۰۰ وه ياسايه که نه ک توانتو
 خاونه توانتو ۰۰ وه ثاميرتکي پيوانه يه تا قيامي شتاني پن بکری ،
 نه ک سمرچاومي شتان .

★ ★ ★

بوخته نم فانه [که له پرونگردنوهی مهحاله کاتی نم سی
 پنگایدا باسکران] ، نمه يه که :

مادم برونه و دران [لبراستدا] هن ، وه مادم عقلیش نه
 بروچونی خویدا بُو دوزینه وی بعديهيت ر ۰۰ برونه و درانه له چوار
 پنگا زياتری له برد مدا نیه - هدر و مک له یشه کی (خاطریه)
 شازده همدا باسکراوه - وه به تهاوی و یه کجاريش نه گونجان و به تالی ای
 سیان لهو چوار پنگایدا مان بُو چمبا به باسکردنی سی دانه مهحالی پرون و
 ناشکرا بُو هدر کام له سی پنگایدا ۰۰

کموانه به ناشکرای و بعده است و بتویست پنگای چواردهم
 ده چه سپین ، که بريتی به له پنگای بروني بعديهيت ر ۰۰ تاکی تنهها .
 چه سپاندنی نمو بريتايش له یه قينتکي نمو تووه يه که هیچ گومانو دوو
 دلی يه کي تیسا نیه . نمو پنگایدا پنگایدا که که نم نایه ته بیروزه
 بروناگی ده کاته وه که دله رمومی :

« ألي الله شك فاطر السموات والأرض » ؟

نم ناید ته به بروني و بعده است به لکه يه لمسه بروند خوايه تى

خواوه‌ندی ، واجب الوجود ، و ، ندسر ندهمی که خواهیدنی ای شم
خواهید هممو شتیکی گرتنهده و ، هدرچی شت هدیه له دهستی توانستی
نهدهمه پهیدا بعونو و ، هممو کاروبارینکی ناسمانه کان و ذهیش له
ذیر دهستی توانای ثهدان •

جا نهی کاگی هق یهروست !

نهی نهی همسه‌ی تا پادهی پهروستن شهیلای «سرووشت» بوروه !
باش بزانه که (سرووشتی) ههور (شتیک) و هک خودی نه و شته
بهديهيتراو و دروست‌گراوه ، جونکه به تازمیه و به جزئیکی په له
وورده کاری بهوه پیک دیت • هدروه‌ها هق ناشکرآکه بشی و هک هدر
هزیه کی تر ، ثهیش دروست‌گراو و بهديهيتراوه ..

جا مادم بعونی هدر شتیک پیوستی به چهند ههو پنداویست و
نماینکی زور هدیه ، نهوا دهین یه کتکی خاوهن توانستی په‌ها بینی
که نه سرووشت و هزیه بدی بهتی و درومستان بسکات ۰۰ و دهین
نه خاوهن توانسته په‌هایه له توانستی خویدا نهده دهله‌مند بیت
که پیوستی به هیچ شتیک نهین و ، هدر گیز هق بین ددسته‌لات و
کوله‌واره کان له کاروباری پهروه‌ردگاریتی خزی و بهديهيتانی شاندا ،
بهشدار نه کات • خو جگه له خوای گوره هیچ کمینکی تر نیه که
بهم چهشه خاوهنی توانستیکی ناوا دهله‌مندو گمورد و بدرز بیت •
هدر نه خواهید که ج هوكان و ج نسو شتاهی له پریگی نه و
هزیانهوه پهیدا دهین ، یه کسدر دروست ده کات و ، هوكاری یه کی
ناشکر او پرواهمیان له نتواندا پهیدا ده کات و ، به پیک و بیک کردنیان
بهیوه‌ندیان له نتواندا داده‌نی و ، سرووشت و هوكائیش ده کانه په‌ردده

له بهردم دهستی فودهت و له بهردم گهوره بی خویداو ، به منش
دره و شانده نوهی ناوه جوانه کانی ختوی و نوری حیکمه ته په ماکهی
خویمان یشان ده دات ۰ وه بو نوهی که عیزمه تو گهوره بی خوی
تقدیس بکات و پاکی پابگری ؟ نهوا نه هولانه کردوتے
سر جاوهی نهو کارو بارانه که به جاوی پوالهت بینی بهوه به ناته واوی و
ستم له شناندا دمرده گهون ، تا هیچ ندقیق پرو نه کاته نه
عیزمه تهی که بو بروه رد گارنی خوی بپیاری داوه ۰

★ ★ ★

تیشان داوهی شهومت لئی ده کین که عقاله سرگه ردانه کدت
بکدیت به حه کهمو ، ثم بر سیاره تاراسته ده کین :

نایا کام لم دووانه تیگدشتیان ٹاسانره ؟

نایا سه عاتچی یه که هدیتی به دروستکردنی نامیز و کرمه سه کانی
سه عان ، وه به گونبرهی پنک و پنکی و له گنل یه که گونجایان یه کیان
بعخات ۰ یان لهو نامیرانه ده کینی یه کی له عاده بدهد بینی ثم دروست
کردنی به دهسته پهق و تهق و بی گبانه کانی نهو نامیرانه بسیز دی ؟!

پیم بلئی : نایا نم بیرو پایه شتیکی مهحالو نه گونجاو نیه ؟

یان کام لم دووانه ده چیته عقاله وه ؟

نووسه ریک پنداویستی یه کانی نووسین (له مدره کدب و کاغذ زو
قدلم) ناماده بکات و خوی بو خوی کتیک بنووسن ۰۰ یان نه
نووسه ره بت له نیوان نهو کاغذ زو قدلم و مدره کدب دا جاچانه یه کی
تابه تی بو نه کتیه دابنی - که دیاره نم چارخانه یدمش زور له
کتیه که ناؤزتره - باشان نووسنی کتیه که بدادت بمسدر جاچانه که داو

نیتر خوی هیچ دهستیک نهخانه ناو کاره کدو بهو چاپخانه يه بلئی « فدرمو و
تتو کتیبه که دابنی و بیشوسه » ۹

کام لام دووانه ده جتنه عمه قلهوه ؟

نایا نه که ر ثم کاره بدریته دهست ثمو چاپخانه يه شتیکی پر له
زیر و گرفت نیه ؟ نایا سهد ندهندی نووسینی نووسه و که پر له کتیبه
تر نیه ؟ نایا هیچ خاوهن زیری نیک ثم کاره به کاریکی پر دوا دهزانی ؟

خو نه که ر بلیت :

بهلئی پاسته دروستکردنی چاپخانه يه لک بو چاپکردنی ندو کتیبه نه
دانانی کتیبه که قورسترو ثالتو زتره ، بهلام مه کتیبه چاپ تا بلئی تی تسانتر
هملدستی به نووسینی کتیبه که ، جونکه ده توانی چهندین نووسخه
زوری لق دهربیکات ۰۰

نهوا له وه لاما ده لین :

خواوندی نهخشنه کتیه نهزمی به قودره تی پرههای خوی وه بو
مهبستی تازه گردنه وهی دره و شاندنه وه کانی ناوه جوانه پرههای کانی خوی
له هممو کاتیکدا ، خودی بدیهیتر او و کانو نهندگارو تایه تکاری يه کانیان
به چهند شکل و شرمیه کی جا جا دروست ده کات ، به چهشتیک که
هیچ پدیدهیتر او بیک - که نووسراوی خواوندی صمهدو بدروده ردگاره -
به ته اوی له هیچ بدیهیتر او بیکی تر ناچیت ۰

بهلئی ، بو نهوهی هممو شتیکی بدیهیتر او مانا جا جاو مه بسته
جور او جوزه کانی خوی پر ایگه یدنی ، ده بی پوشارو شکلیکی نهوتقی
بینی که لوانی تر جایی بکاتمهوه ۰۰

به وورده سهیری سروسیمای مرقف بکه ، دهینی چمند
 یشانه ید کی جودا کرده و لدو دم و چاوهدا دهینی که خاوهنه کهی له
 همه مو و مرفو و هممو دم و چاویکی تر هدر له سهردنه می حمزده تی
 ناده مدهو - درووی لمه ریت - تا یستاو تا دنیاش دنیایه ، چا
 نه کانه وه ، هدر چمنده شن له نهندامه کانیاندا به تهواوی له ید کتر بجن .
 نه، مش پاستی ید کی ٹاشکرایه و کمس گومانی تیدا نیه .
 کهوانه سهرو سیمای هدر دم و چاویک کیتیکی سره بخوی نه و
 دم و چاوه ید .

جا بتو نهومی نهم کتیه سره بخویه به پلک و پنکی و وورده کاری
 ده بپیتری ، دهینی کومله پیتیکی تایبته تی خوی بیتی و به پنکختیکی
 تایبته تی پلک بخرین . بیکره داخوازی شده دهینی که به دانایکی
 تایبته تی و چیواز لهوانی تر دابنریت ، وه مادده تایبته تی ید کانی خوی له و
 چنلا تایبته تی یانه تایادا همن بپیترین و له گمل بنداویستی ید کانی
 بعون و دمرهیانی ثه و کتیهدا پلک بخرین ..

هممو نهمانه پیوستی به کار گدیده کی سره بخوی تایبته تی هدیه ،
 واته هممو شتیک و هممو دم و چاویک پیوستی یه جاپخانه ید کی
 تایبته تی هدیه !!

باشان نه گهر بیت و به فرزی مهحال وا دابنین که «سره وشت»
 وه ک چاپخانه یده ک وا یه ۰۰ نایا نهم چاپخانه ید پیوستی به پنکختن د
 بیز کردتیکی تایبته تی نیه ؟ نایا خودی چاپخانه که - ج جای پیز
 کردن و پنکختی پیته کان - پیوستی به پنکختن نیه ؟!
 خو نه مدادانه که له تهنى هدر زینده و هر زینکدا هدن ، به بیت

مج گومانیک ، له مادده کانی چابخانه و پیشکختیان ناؤزترن . چونکه کنکردنده و درهیانیان له همه و سوچ و توژیتکی جیهانده و بددی هینانیان بسه ترازوویه کی تایپه نی و ، پیشکختیان به رزیمیکی دیاری کراو ، باشان ساردنیان به چابخانه ۰۰ همه و نهم کارانه پیویستی به بدیهیتری چابخانه که دهیت که بیانکت ، وه نهم کارانه هدر گیز بین ویستی شمه و نهنجام نادریت ، که نهویش بردنی یه له توانستی بدیهیترانه خواهندی بدیهیتری به توانا .

که واته ئیحتمالی نهوده که «سرروشت» و مک چاچخانه یمک وايت ،
ئیحتمالى کى بىن مانايىو له پاستىدا خواراقەتىكى ناشكراو پۇونه !

بىدەپەنەم بىدەپەنەم بىدەپەنەم بىدەپەنەم بىدەپەنەم

بەم چىشىنە ، وە لە پوانڭىدى نەم دەو نەموونىدەوە [واتە سەعات و
كىتىھ كە] ، بۇمان دەزدە كەۋىي كە ج مۆڭكەن (الاسباب) وە ج نە هو
پەيدا بىرۇدە كان (المببات) ، هەموو خواوهندى بەدىيەتىرى زولجىلال
— كە تواناي بىسىر هەموو شىتكىدا ھەيدە — دروستى كردوون ، وە هەر
تەنها نەو خواوهندە بىشە كە بە حىكىمەتى خۆزى بە يەكىنەوە دەبېستىھەوە ،
ھەر تەنها ئەويشە كە بە ويستى خۆزى سروشتى شەكائىشى دىبارى
كەرددووە كەرددووە كەرددووە كەرددووە كەرددووە كەرددووە كەرددووە
شەرىيەتە فىطىر يە ئەمۇرە كەرى خۆزى ، كە بىرىتى يە لەو ياسا كارگۈرەنەي
خواوهند كە تايىەتنى بە پېتىكخىستى كاروبارە كانى كەنونوو ۰۰ هەر نەو
خواوهندە بىشە كە بە توانىتى خۆزى بۇوي سروشتى بە جۆرىي بەدىيەتىوە
كە پۇوەدە بۇونى دەرە كىي بىنراو (الوجود الخارجى المشهود)
بېرۋانقۇر ، هەموو بەدىيەتىراوە كانى لەسىر ئەو سروشتە داناوە و تىكەلى
بې كەرى كەرددوون .

تیشان عقولی سرگردانی خوت لم کارهدا ده کهینه سه پشت ،
با به چاوی نیافه و سه بکات ، با بزانین عقلت کامیان
وهوده گری و به ناسانی باوه پی بین ده کات ..
تایا باوه پیدم حقیقته مدعوقله ده کات ، که له چندین به لگه
به هیزی له زماره به دره ووه پیدا بون ، که قهناعت به مروف
ده بخشن ..

یان باوه پیدوه ده کات که : بونی همه شتیک له گهله نامزو
نهندامه له زماره به دره پیوسته کانی و چهند کرداری کی نهوت که
پوخارو شه قلی حیکمه و بمیره تیان پیوه دیاره ؟ هموو نهمانه بدریته
پال « سروشت » تا پیان هه آبستن ، ياخود بگیر ریوه و بو نه و ماده پهق و
تدق و بیت گیان و هست و بدیهیتر اوه ساکارهی که ناوی « سروشت »ی
لن ده نین ؟!

تایا نمه خورا فهیکی مه حانو دوور له بازنهی گونجانی
عده ای یهود نیه و به هزاران جاریش ؟

کابرای کللر پهقی سروشت په رست ، له و لاما ده نی :

- ماده داوات لن کردم نیاف به کار بهتیم ، ندوا دان به ودها
دنهیم که شه و پنجه سدر لن یتکده زدهی تا نیتا گربوومانه بهر
هدروه که دهیان مه حانی تدایه ؟ هدوههها تا پیشلیی زیان بمحشه . له
پاستدا له پهپی ناشیرینی و بن که لسکی دایه . همه کستیکین
نهوه ندهی توز قانلک دارای هست و شعرو و زبری بی ، له و لکلکلندوه
زانیاری یانهی که تیوه باستان کردو که پالیان به به لگهی پشده ووه
داوه تهوه ، تیده گات که گبراندوهی دروست کردن و بدیهیتاني شنان

بۇ سرووشت و هوکان به لای عقىلەوە تا بلىرى مەحال و نەگۈنجاوه . .
 بەلكوو عەقلى كامل بەلايدۇ واجب و پىویستە كە بەدىيەتىيە ھەرچى
 شتە هىيە يەكسەر بىرىتىنە باڭ خواومىنى « واجب الوجود » . .
 « كەوانە سوباتىكى زۆر پىشكەشى نە خوايى دەكەم كە پىنگائى
 نەم ئىمانە باڭ و بىن گەردەيى يىشان دامو ، نەم ئىمانە بىن بەخىم . .
 « بىلام تەنها يەك شۇبەم ماوە ، نۇوشى نەمەيە :

« من باۋەنېم بەھەم ھىيە كە خوا بەرورى دگارو بەدىيەتىرى ھەممۇ
 شىتكە ، بىلام ئاياچ زىيانىك لە گەورەمىي و سەلتەنەتى نە خواومىنى
 دەكەۋىت كە ئەگەر مەدح و ساتىشى چەند ھۆيەكى ھەندە كى بىكىن ئەسەر
 بەدىيەتىيان بۇ جەندە شىتكى كەم نىخ ؟ ئايا شەم كارە ھىچ
 شىتكە لە دەستەلەتى بە توانىي خواي گەورە كەم دەكانتۇزە ؟ »

وەلام :

ھەرۈمۈك لە ھەندىي يەيامدا چەپىاندوغانە سىفەتى فەرمانىرەوايەتى
 (الحاكمية) بە چەشىتكە كە ھەرگىز پىنگاك بە ھىچ كەس و ھىچ شىتكە
 نادات كە دەست بىخانە ئاو كاروبارە كائىنەوە خۆزى تىاهەللىقۇرتىنى . .
 كە ئەمەش بىئى دەلىن ؛ « رد المداخلة » وانە : بەتكىردنەوە دەست
 تىورىدان . . بىگە لە ئاو مۇۋېشىدا بىجوو كىرىن كاربەدەست يان ھەر
 فەرمانىرەوايەتى ئىسايى ، لە چوارچىنە سۇورى فەرمانىرەتى و
 فەرمانىرەوايەتى خۆزىدا دەرفەت بە كۆپى خۆشى نادات دەست بىخانە
 ئاو كاروبارە كائىنەوە . . بىگە لە دەش زىاتر پۈوۈ داوه ، ئەمە تا ھەندىي
 لە سۇلتانانە بە وەھەم خىيانىدا ھاتوو كە گۇيايا كۆپەكانى خۆيان
 دەست دەخەنە ئاو كاروبارە كائىنەوە ؟ يەكسەر ئەم كۆپە بىن تاوانانەي

خویان کوشتووه ، هر چندهش خاوه‌نی تهقواو به رستن و خلیفه‌ی
بولسانانیش بون ! نمهش پاده‌ی پرسنایه‌تی یا سایی «رد المداخلة» مان
له بواری فرمانپروایتیدا بتوپون ده کته‌وه .

نم یاسایه هدر له دزو کسدوه که له سر بپرتوه برخنی
ناوچه‌یه کی بجوقکوه ده بته هدرايان ، تا ده گاته دوو سولنان که
فرمیان له سر کاربه‌ددستیتی و ولايتک بنتو هر یه که‌ی بیسوئی بتو
خوی پابکشی ، ده گرتنهوه .

هدروه‌ها یاسای «نه‌هیشتی هاویتش » ، که [یاسایه‌کی تره و]
یه کتابون له دسته‌لاندا (الفرد بالسلطه) داخوازیتی ، نسم
یاسایه‌ش له دریزایی میزووی مرؤقدا ، به کوشتن و بین و ناکوکی و
خونن پشن ، هیزو دسته‌لاتی خوی سه‌باندووه سفاسگیری
کردووه .

نجا تویش ورده و سه‌رنجی شم مرؤقه بده (که له پاستیدا
بپرتوه بردنی خوی له توانادا نیهو ، پیویستی به یارمه‌تی خلکی
هدیه و ، تنهایا سینه‌ریسکی لاوازی فرمانه‌وایی و کاربه‌دهستی زمی
هیچی ترشک نایات) ، که‌چی تا ثو پاده‌یه یهی بینمان دهرفت به هیچ
که‌ستک نادات که دهست بخانه تاو کازوباره کانیه‌وهو به شداری
فرمانپروایتی بکات و به هدهو هنریکشی بهوه هدوی سه‌به‌ختی
خوی ده دات .

سه‌رنجی نده بدده نجاسته ورده بیریلک له فرمانپروای موتلدق
بکهدهوه ، که خاوه‌نی عدرشی پهروه ردگاریتی بهوه ، هر خوی خاوه‌ن
فرمانه‌و ، خاوه‌ندي هه‌مانه‌و ، هر تنهایا شه و سه‌به‌خوی تالکو
نهایاهو ، دسته‌لایتکی پدهای واشی هه‌یه که هرگیز پیویستی به هیچ

شتبک نیه ۰۰ و مره بیرتک لمه بکه زمده و تنجا بزانه که ده بی سه باره مت
بهم پروردگارو خواوند زولجه لاله و جهند شتیکی حننی بی که
هدر گیز پنیگا به هاویش نهادت و نهیدنی هیچ کدیک دهست بخانه ناو
کارو باره کانی و له فرمانه واپتی به پردازکیدا بهشداری بسکات ^۲ ثابا
نم هاویش نهبوشه چهنده داخوازی به کی پردازو حنهنی نه
برومزد گارتی یدیده ^۳ ؟

جا نه گهر توانای براورد کاری له خوتدا شک ده بیت ، فرمود
نم دوو کاره له گهال یدکدا براورد بکه !

سه بارهت به کهرتی دووهدمی شوبه که یشتهوه که دلین : نه گهر
هدندی له هۆکان بیه سدر چاوی هندی پرسنی نهوتق که هندی شتی
بجوقوکو هندی کی دیکدن ، واته نه گهر هندی پرسنی ناراسته
هدندی له هۆکان بسکرین ، چ که و کوپری یهک بهو پرسنی زوراندی
هممو بونهودران ده گه یده نیت ، که هدر له نه تومه کانه و تا ده گانه
نهستیرو قهباره کانی ثاسیان و کاکشان له برا بدرو خواوندی گهوره و
پرسنی اوی پاسه قینهوه دهیانکه ن و نه صجامیان دینن ^۴ ؟

و ملام :

خواوندی خواون زاست و حکمت نه م بونهوزه و ده
دره ختیکی گهوره دروست کرد و خواون هست و شعوره کانیتی
کرد و ده میوه و برو بومی ندو دره خته و له بدر نهوهی مرؤیش
سر جهه متین برو بومی نیوان خواون هست و شعوره کانه ، ندوا
پیزیکی زوری لیاوه ، وه شوکرانه و برسنی کردنی نه م رفه منی
کرد و ده گرنگترین و بروزترین میوه و برو بومیک که زبانی مروف

ده بیگریت و بهره‌های دینی . بگره نهم دووانه [واته شوکرانه و به رستن] نهنجام و مذهبی درست بروانی نهم مرؤوفن ۰۰ جا تایا ده گونجی نهم خواوه‌ند فدرمانیه واو تاکو تنهایه کاروباری ندو مرؤوفه‌ی که پدروبوومی هه‌دو برونه‌ورانه ، بداته دهست غیری خوی ؟ یان پدروبوومی زیانی مرؤوف [که شوکرانه و پدروسته] به دهست غیری خوی بسیری ؟ پاش نده‌ی که همه‌مو کدونی بتو نده درست کرد و ده که خواهیتی خوییان بین بناسیتی و پدروه‌رده گاریتی خوییان له بهر چاودا خوش‌ویست و شیرین بسکات ؟

تایا ده گونجی ناکامی به دیهیتان و پدروبوومی بونه‌ور بده و پن مذهبی (العت) پروات ؟

نه خیر ۰۰ هرگز وانیه و انانی ۰۰

پاشان تایا ده گونجی خواوه‌ند شتیک به پیچه‌وانه‌ی حبکمه‌تی په‌های خوی بسکات ، بده‌ی که به شتیک پازی بی پنهنجه بق نیشکاری کردنی خواهیتی ندو دریز بسکات ، واته پنگا به غیری خوی بدات نا نیشکاری پدروه‌رده گاریتی بکن ؟ له کاتیکدا که نهم خواوه‌ند گهوره‌یه له پنگا کرداره کانی و له پنگا خو خوش‌ویست کردنیه‌و - که به همی بازو گردنده‌ی بهدیهیراوه کانیه ده بسکات - خویسان بین ده ناسیتی ؟

تایا ده گونجی پنگا به درستکراوه کانی خوی بدات که خوابی خویان له یاد بکهن و نیشکاری مذهبیسته بعزم کانی بهدیهیانی بونه‌ور بسکن ؟ بده‌ی که درستکراوه که درستکراوه کانی خوی بدات ، تا له لای کامشترین و به پریزترین بهدیهیراوه نهم خواهی - له پروی پدرستن و شوکرانه

کردنده و - خویان خوشبویست بکمن ؟

نمیخیر هرگز شنی وا پوو نادات .

بیشتر نهی ثنو برا ادله و ازی له سرووشت پدرستن هیناوه !

نهوهی دنهوهی بیلئی ، فرممو بیلئی و باسی بکه .

نهویش ده آیت :

- سوپاس بتو نه خواهی که نم دوو شوبههی و ا به یسانی
بتو حدل گردم و توانه کانیشیانی لقی دوور خستمه و . بیتر به ته اوی
له و دلیا بوم که جگه له زای خوای گهوره هیچ شتیک و هیچ
کمیک شایانی تاک و تنهایی و پدرستن نیه که واته جگه له و کمی تر
خوا نیه . به پاستی دوو بدلگهی نهوتوت بتو پوونگردمه و که
هرگز تیکاری ناکرین ، مه گدر له لایدن به گیکدوه که نیکاری
پوزی پؤشناو خزری ناو جدرگهی نامسان بکات .

پاشه‌گی :

نم مرؤفه‌ی که وازی له بیرو باوه‌پری مولجیدانه‌ی «سروشت»
هیناو هاته ناو بازنه‌ی پتپه‌وی ثیمانده، ده‌لئن:

« سوباس بو خوا هیچ شوبه‌یه کم له دلدا نه ماوده همه‌مویان
پوشتن و به‌لام چهند بر سیاریکم همه‌یه سرم تیایاندا سورپماوده
سونجم پاده‌کیشن:

بر سیاری یه‌کم:

« زوبه‌ی ثوانه‌ی که نهمه‌ل و کدم تارخمن و وازیان له
نویز کردن هیناوه، لیان ده‌بیستین ده‌لئن: خواوه‌ندی پدر و دردگزار ج
بیویستی یه‌کی به بدرستی تیمه هدیه؟، نهوده‌تا له قورثانی پیر و زدا بدرو
به‌پری توندو تیزی یه‌دوه هدپرشه لعوانه ده‌کات که واز له بدرستش دینن،
وه به سزای پر له تیش و نازاری و مک دوزم خ ده‌باترستی ۰۰ باشه ٹایا
ندو شیوازه پلک و پهوان و لم‌درخزو پر له نیچازه‌ی قورثان چون له
گهـل ثم شیوازه پر له توندو تیزی یه‌دا ده‌گونجی که یه‌کبار جـهـه
هدپرـشـهـو گـوـپـهـشـهـی توـنـدوـ تـیـزـهـ لـهـ بـدـرـامـبـهـ تـاـوـایـتـیـکـیـ بـجـوـلـهـ
هـنـدـهـ کـیـ کـمـ نـرـخـدـوـ؟ ۰

وَلَام :

پاسه هرگیز خواه گدواره هیچ پیوستی به کی به پدرستی تو
نیه ، بگره هرگیز پیوستی ای به هیچ شیخ نیه . به لکود تو پیوستی
به پدرستی نه و ههیه ، چونکه تو دووجاری نه خوشی به کی ماغه‌وی
بوویت ، پدرستیش مانه‌مینکی ساپنیز کاری نه و نه خوشی به یه ز ،
درمانیکه دزی زمهره کانیه‌تی .

نه میمان له زور به یامدا چه باندووه ، نمونه که یعنی بهم
جوره‌یه :

نه گه در بیت و بزیشکیکی دلسوزی میره‌بان و به شده‌فت به
نه خوشیکی خوی بلئی : نهم ده رمانه شیغا به خشنه بخو ، که جی
نه خوشکه له و لامدا بیتی بلئی : بتوچی وا به آندرمی داوای خواردنی
نه ده رمانم لئی ده کهیت ؟ تو حرفت چیه به سدرمهوه ؟

ثایا پاده‌ی بی نرخی قسمی کابرای نه خوشت بوق ده رنا کگوئی ؟

سه باره‌وت به قورثانی بیروزیشهوه که به سزای تازاردار هه پرمه
لهوانه ده کات واز له پدرستش دینن ، نهوا به نمونه‌یدک پدونی
ده که ینه‌وه :

هرهومک سولان توله‌ی توندو تیز نه و کسه دهیته‌وه که به
تاوانیکی وا هدلسایت مافی خدلکی بیا بی‌شیل کردیت له پیشاوی
پاراستی زیان و مافی هاول‌لاتیانی خوی و نهوانه له زیر دهستی
حوکمداری و فهرمانی‌ها وایه‌تی نهودان ؟ هه رومک هم سولانه هم کاره
ده کات و نه تو له‌یه دهیته‌وه ، هه رومک خواوه‌ندی گهوره‌ش که
سولانی نه زمه‌ل و نه به‌ده - سزای توندو تیزی نهوانه ده دات که وازیان

له نویزو بدرستش هیتاوه ۰ چونکه بهم واژه‌های دهست درینزی و ستم
له بروونه‌وهران ده کنه و مافیان ده خون ۰ ئه بروونه‌وهرانه‌ی که له تزیر
حوکمداری و فرمانپروایی نهود خواهددان ، که مالآتیان له شنیوه‌ی
تهسیحات و پرستشدا دمرده که‌هی ، که بهو پووه‌یان پرووی له خوای
بهدیهت‌هه و خاوهن حیکمه‌هه ، نهدم تهسیحات و پرستشانه دمرده‌برن ۰۰

جا نهود که‌سی وازی له پرستش هیتاوه ، نه پرستشی نهود
برونه‌وهر و بهدیهت‌راوانه دهیتنی ، و نه دهستوانی بیانینی ، بشّره
بنکاری و پرستشیشان ده کات ۰۰ جا که نهود پرستشانه‌شی نهینی و
بنکاریشی کردن ؟ نهوا له نرخ و بایهخی نهدم بروونه‌وهرانه‌ی که له باره‌ی
پرستش و تهسیحاته‌هه هدر یه‌که‌یان نووسراوی‌سکی خواهی و ناویه‌یه کی
دره‌وشاندنه‌وهی ناوه‌جوانه‌کانی بدروده‌گارن ، کدم ده کاته‌وهه باهخیان
ناداتی و لهو پلهو مقامه بدرزه‌ی خویانه‌وهه دایانده‌گرئی و به ووشکو
پدق و تدق و بین فهرمانبه‌ری و بین مه‌بستان دهزانی ۰۰ نهدم کارهش نهود
ده گهیدنی که نهود مرؤفه دوره له پرستش گائنه به بروونه‌وهران و
بنکاری و که مالآتیان ده کات و دهست درینزی ده کاته سدر ماقه‌کانیان ۰۰

بهلئی ، هر مرؤفیک که ده‌پرواتیه نهدم کدونه ، نهوا به دوورینی
تایبه‌تی خوی و له پوانگدی دره‌وشاندنه‌وهی ناوه‌تیه تایبه‌تی یه‌که
خویده‌وه بقی ده‌پوانی ۰ چونکه خواوه‌ندی بهدیهت‌هه مرؤفی له‌سر
شیوه‌ی تهرازووی نهدم که‌ونه دروست کردووه ، که به هقی نهدم
تهرازووه که له خویدایه بتوانی هممو کاروباریک بدرآورده‌بکات ،
وه خواوه‌ندی گهوره جیهانیکی تایبه‌تی یه هممو مرؤفیک به‌خشیوه
له‌نم جیهانه گهوره و گشتی‌یدا ۰۰ جیهانی تایبه‌تی یه هر کسیکش به
گویزه‌ی په‌نگ‌دانده‌وهی بسروباوه‌ده تایبه‌تی یه‌که دل و ده‌زوونی

خویینی ۰ دهینن ثو کمسی نائومیدو خفتاباره ، بونهودریش لبدر
چاویا له گریان و خدفتاباریدایه ۰ بهلام مرققی بهختهودو دلخون ،
بونهودرانی به دلخون و دم به یتکنینهود دیته بدر جاو ۰

هدر بهم چخشنهیش ، ثو کمسی که بهتیکرین و هست و
شعوری ته او و سدرنجو لئی پرانوه په رستنه کانی خوی بهجن دههینی ؟
نیتکی له په رستنه حقیقی و گومان لئی نه کراو و چهساواه کهی
بونهودران بوق درده کهونی ۰۰ بهلام نهوده واژی له په رستش هیتاوه و
بنی ناکایه لئی و یئنکاری ده کات ، نهوا و همینکی هلهی له میشکی
خویدا بوق بونهودران بپیار داوه که تا بلیی ینجهوانهی حقیقتی ثو
بونهودراندایه ۰ نهمش دهست دریزی کردنیکی معندهوی به بوق سمر
ماقی ثو بونهودرانه ۰

له منش زیاتر له مرققی نویزنه که رمهوه پوو ده دات ۰ چونکه
کابرای نویز نه که ر تنهها بعوهندوه نهومستاوه که باسماں کرد ،
به ایکوو ستم له خویشی ده کات کاتنی که واژ له نویز کردن دینی ،
چونکه خوی خاوهنی زاتی خوی نیه تا به سدریستی بجوباتمهوه ،
به ایکوو به نده یه کی خاوهنداره له خزمت خاوهن کهی خویدا ۰ خوی
دیاره نهم به نده یه ش به نه کی به ندایه تی هله نهساوه ، تیتر له بدر نهوده
که خاوهن کهی خوی هه پرسه شی تو ندو تیزی لئی ده کات ، تا ماقی
به نده کهی خوی له (نفسی نه مماره) ثو به نده یه بستیته و ۰

چگه له منش ، کاتنی ثو به نده یه واژ له په رستش دینی ، ثدو
په رستنه که ناکام و بوختهی مه بستی بدیهیانی بونهودرانه ، مانای
وایه له سنوری خوی ده رچووه دهست دریزی کردووه سمر
حیکمه تی خواوهندو ویستی په روه رد گار ۰۰

که وانه دهین له سر هممو و ثمانه سزای توندو نیز بدرئی .
له مانه و ده گدینه ندو نهنجامه که :

نهو کدهسی واز له په رستن دینی هرومک ستم له ختی ده کات
نه کاتیکدا که ختی بهندی خواوه نده له همان کاتشدا دهست دریزی
ده کاته سدر دافی که مالانی بوونه و دران و سهیمان لئ ده کات .

به لئ ، هرومک کافریتی بریتی به له بین فرخ زاینی بوونه و دران و
کانه بین کردنیان ، واز هینایش له په رستن بریتی به له نیکاری کردنی
که مالانی بوونه و دران و دهست دریزی کردن بو سر جیکمه تی
په رود ردگار ، هور له بدر نهوه شه که شایسته نهوه دهین هدپه شه
توندو تیزی لئ بکری و سزای به تازاریش بدرئی .

که وانه قورثانی پیروز شیوازی همه همه و ترساندنی بو نسده
تر تو و مته بدر که ثم شایسته بی بهو ندو حقیقته ناو بر او وانه ده ببری .
که وانه نهم شیوازهی قورثان شیوازیکه تا بلئی پر له یتعجازه و ، اه گدل
داخوازی حلال و مقامدا که بدلا غهتی پاسته قتهی قورثانه تا بلئی
دونجاهو .

بر سباری دو و هم :

نم مرؤفه که وازی له سروشت ، هیناوش تیستا به بمحتمه و دری
، نیمان ، شادبوو ، ده لئ :

، گوئ پایه لئی همه مو بوونه و در (موجود) یک ، له همر
جیگایه کدا بیت ، وه له همه مو کار و باریکی خویداو له همه مو نیشنکیدا
که بیتی هم لدمستن ؟ گوئ پایه لئی ثم بوونه و دره بهو چهسته بو
ویستی خوابی و تو استی په رود ردگاری ، له پاستهدا حقیقتیکی تا بلئی

گهوره‌یه ، و هر لبدر فراوانی و گهوره‌یه که گفته شده که زمینی
کولو و کورت بینی تیمه‌دا جنگل‌ای نایمه‌وه ۰۰ ل-گمل نهومشدا تیمه
به چاوی خومن زوری به کی زور له بدیهیتر اوان و ، ناسانی به کی پره‌ها
له دروست بوونیاندا دمین ، و هم ناسانی بدهش که له بدیهیت‌اندا
همه‌یه ، له پیشگای ثهو بدالگه پنهو و زورانه‌یه تیوهه بومان ساغ
بووه‌وه ، که چهباندیان ثهو ناسانی به لوهه‌دایه که نهوبونه‌وه رانه
نه‌نهایا بدیهیت‌یران همه‌یه ، بتویه وا ندو ناسانی به‌یان له دروست
بووندا بو پهخساوه هممه سدره‌پای نهومش که قورناتی پیروقز نه
چهندین نایمه‌تدا به سدراحت هم حقیقت‌هی بپیار داوه همک نهم
نایمه‌تایه که دهدرومون :

« ما خلقكم ولا يعثركم الا كنفس واحدة »

(سورة لقمان / ٢٨)

« وما أمر الساعة الا كلّم البصر او هو أقرب »

(سورة النحل / ٧٧)

همو نهانه واله حقیقته ده کات [وانه ناسانی بدهیتنه که به لای عقله ده مسلمه کی ناسان و ورگیر او بیت ۰۰ باشه نایا ج (نهیت) یک لسم ناسانی بیدا همینه ، ج (حیکم) یکی تبدا شار را مدهوه؟ !]

وَلَام :

نهو (نهی) به له ووتھی دههمنی «مه کوووبی بیسته» به تایبەتی له باشکوکهیدا که شەرھی « وهو علی کل شیی «قدیر » ده کات ، زۆر به پېنگ وینگى و به جەشتىكى قەنالعەت دە دە شیفا بەختىن پۇون بۇدة تەزەز بە جوانىم، جەستى اوە كە :

هرگات بعديهستانی بووندهران به گشتی بدریته باش بعديهستانی ری
تکو تنهای ، نهوا به ثمندازه‌ی بعديهستانی به کیکان ناسان دمیت . به لام
هرگات بعديهستان نهدریته باش بعديهستانی تکو تنهای ، نهوا نه و کاته
بعديهستانی تاکه یهك شت به قددار بعديهستانی هممو بووندهران گران و
قورس دمیت . واتس بعديهستانی (تزو) نک به ثمندازه‌ی بعديهستانی
(درهخت) نک قورس و گران دمیت . به لام نه کاتی گیوانه‌وهی
دروستکردندا بتو بعديهستانی تکو تنهای پاستقنه‌ی خوی ، کاره که
نهونده ناسان دمیت که بعديهستانی هممو بووندهران و مک بعديهستانی
یهك درهخت و ، درهختکش و مک یهك دانه (تزو) و ، بهمهشکش و مک
وهرزی بهارو ، بهاریش و مک تاقه گوئیکی لی دنت و ناسان دمیت .

وا نیشان له نیوان سدان به لگهدا که لپهیامه کانی تردا پرون
کراونه‌مهوه ، پهنجه بتو یهك دووبه لگه دریز ده کین لدو به لگانه‌ی که
نموده نهیتی به شارداوه‌یه پرون ده کنه‌نهوه که له زوری نه
بوونده‌ره زماره بعده رانه‌ی به رچاومان و زوری ناسانی نه
جورانه و ، له دروست بوونیاندا بتو پمری ناسانی و لدو پهپری وورده کاری و
پنک و پنکی دا ، ههیه .

نمدهش به کیکد لدو نمودانه :

بعد پیوه بردنی (سد) سهرباز له زیر فرمان و جاودنیری یهك
ندفسه‌ردا ، سعد نهونده نهوه ناسانه که بعد پیوه بردنی (یهك) سهرباز
به (سد) نهفسه رسیر رسیر .

هدووه‌ها ، هرگات داین کردنی پنداویستی به سهربازی به کانی
سوپایه کی نهواو له یهك کارگو ملبنداد است و به یهك یاساو یهك

فهرمان پر و بدان که یک پیشوا ده ری بگات ، نم کاره ، له پوانگهی چندایه تی بهوه ، به نهندازهی دابن کردنی پنداویستی یهک دانه سر باز ناسان ده بیت ۰۰ که جی دابن کردنی پنداویستی یهک سر باز له چند کارگه مدلہندیکی جیا جیا به فهرمانی چهند پیشه وايدک ، هر له پوانگهی چهندایه تی بهوه ، به نهندازهی دابن کردنی پنداویستی سوابایه کی سر برخو تدواد ، گران و قورس ده بیت . چونکه ثو کاته دابن کردنی پنداویستی به سر بازی به کانی یهک تاکه سر باز ، به نهندازهی پیویستی هممو سوبا پیویستی به کارگهی جوز او جوز ده بین .

هدروهها به جاو ده بیتری هزاران دانه میوه برو بیوم که تنهها یهک دره خت ده بانگری ، تنهها له یهک پهگه و یهک ملہندو به بینی یهک یاسا مادده پیویستی به کانی خوبان ورده گون و ، نهندش تهونه نده به سوکو نسانی تهواو ده بین ، وهک بلنی ته و دره خته تنهها یهک دانه بدری گرتیت ۰۰ نهندش به هوی (نهتی) ای «تاک بون - الوحدة» موه . بهلام نه گهر بیت و نم تاک بونه لا ببری و «زوری - الکثرة» ، له جیگایدا دابنری ؟ واته نه گهر بیت و هر یهک لمه میوه برو بیومانه مادده پیویسته کانی خوی له چند مدلہندیکی جیا جیادا وه بسگری ، نهوا نه و کاته بدیهیتاني یهک دانه بدر به نهندازهی بدیهیتاني دره ختیک گران و پر له گیر و گرفت ده بین . بگره بدیهیتاني (تزو) ، که نمودن و پیشستی دره ختیکه ، به قدهدر خودی دره خته که قورس و گران ده بیت . چونکه نهوا ماددانه که بو زیانی دره خته که پیویشن ؟ هدر همان مادده بشن که بو زیانی تزو و که پیویسته بین .

سدان نمودنی تری هاوجه شنی نم نمودنایه هن ، و هر

همووشیان ثوه پوون ده گنه نوه که : بهیدا بون و دروست بونی هزاران بدیهیتر او له پیشگای تاک بون «الوحدة» موه زور زور لوه ناسانتره که تنهایا یه ک بدیهیتر او له پیشگای (زوری) و (هاویش) بونه نوه بیته ناو جهانی بون و بدی بیهتری .

جا له بر ثوهی شم حقيقة همان له چهندین پدیامی تردا به چدشتیکی گومان ای نه کراو چسباندوه ، ثوا خونه ری بعپیز پهوانه نه بیدیامانه ده کهین ۰۰ به لام لیره دا تنهایا یه ک (نهیتی) ای گدوره پاس ده کهین که بدموندی بسم ناسانی بونه همه یدو ، له پروانگه زانست ، و «قدره هی خواو «توانست» بپروردگاره و ده پوانته مدلله که :

هیچ گوماینک لعوادا نیه که تو وک مروقیک هدیت ، وه یه کیکی لدو بونه رانه که خاوه نی «بون» ن ۰

جا شه گهر خوت تسلیمی خواوه نه که خاوه نه توانتی پهها ، بکیت ؟ ثوا له ماوهی چاوتر وو کاندیکدا له هیچ و (نه بون) موه به فدرماتیکی نه و ، وه به دهستی قودره تی نه و ، دروست دهست و «بون» ت بی ده بخشتری ۰۰ به لام نه گهر خوت تسلیمی نه نه کیت و بدیهیتایی خوت بیو هو ماددی به کان بگیر بده و خوت تسلیمی سرونت ، بکیت ، نه وا بیو بدیهیتایی تو [که تنهایا یه ک کهست] دهیت همه مو مادده پیوسته کانی بهیدا بون له همه مو جهان و همه مو کهوندا کو بکر نه وه ، له چهندین پائیو گه (المضفی) دا پائیورین و به چهندین تافی گردنه وه جوزراو جوزدا تیسپ بین و به چهندین ترازووی ووردي هستیار بکشتن . چونکه تو بخته یه کی پیش و پیش ، بپر بوبو میکی بی گهشتو و ، پیشستیکی بجوسکی همه مو

نم کهوندیت ، وه لیسته یه کیت که هممو مادده کانی کهونی تیدایه .
 بهلی ، نم گهپان و بشکین و کو کردنوه یه [نم کاته] شتیکی
 بیویست دهین . چونکه هز مادردی یه کان نهناها کو کردنوه و پلک
 دیتان (الجمع والترکیب) نهی هیچی تریان له توانادا نیه . له لای
 زیران و خاومن هستایش چه سباود که هز مادردی یه کان ناتوانن هیچ
 مادردی یهک له نهبوون «دوه دروست بکدن و «بوون»ی بیت بهخشن ۰۰ جا
 له بهر نهوهی هز مادردی یه کان شتی وايان له توانادا نیه ، ندوا چار نیه
 دهین بو دروست کردنی تهندی هدر زینده و هریک [نه گهر وا دابنی
 تهندی هدر زینده و هریک هز مادردی یه کان دروستی ده کهن] نمود مادردانه
 بیویست دهین ، له هممو سوچ و جنگایه کی جیهاندا کو بکرتهوه ۰۰
 نیتر توشیش ده توای نم نمودنیهوه پادهی نهوانانی یه برایت
 که له پریگای (یهک بون) و (یه کایپرستی - التوحید) دا همه یه و ،
 له پادهی گرانی و گیروگرفتی بعد یهستانیش تئی بگهیت که له پریگای
 (هاویهش بپارдан - الشرک) و (کوہ ای - الفضلاة) دا همه یه و
 دیشه کایهوه .

دوروهد میان :

له پروانگهی (زانستی) خوایشهوه ناسانی یه کی پرهما [له
 بعد یهستاندا] همه یه . نهويش . بهم جزورهی خوارنهوه یه .
 « قهدهری خروا » جزوریکه له « زانستی خوا » نسم قدهده
 نهندازمه هممو شتیک له و زانیباری یهدا دیباری ده کات ، و مک بلّیی
 فالیکی معنهوه و تایپهتیی نهو شته یه . کهواهه نهو نهندازمه یهی
 که له قهدهری خودایه و مک نموزنهو نهختمهی نهو شه وايه که له

زانستی خودا دیاری کراوه و له پاشاندا بعدی ده هیتری ۰۰ جا هرگات
که نوانستی خواه و شتے بهدی ده هیتنی نهوا له سر شو نهندازه به
بعدی ده هیتنی که زووتر (قدمه ری خوا) نهخشی بتو کیشابود ،
وه بیتر بپهپزی ناسانی بهوه دروست ده کری و بعدی ده هیتری ۰

جا نه گهر بیت و دروست کردنی نه و شته له نهبوونهوه نهدریته
بال نه و خواجهی که خاوه نی زانستیکی په هاو نمزه لی و گموردی بهو
خواوه ندی به توanst و دونجه لاله ؟ نهوا نمک تنهما هزاران
گیر و گرفت پهیدا ده بی و بس ، به لکوو سدان مه حایش پوو ده دات ۰
جونکه نه گهر بیت و نه نهندازه بیدی که له (قدمه) و (زانستی)
خودا دیاری کراوه — و مک له حالتی یه کمدا هدیه — له کایدا نه بینی ،
نهوا ده بین هزاران قالبی ماددی و خاوه ن و جو و دی خارجی له تنهی
بچوو کی نه زینده و هر دا به کار بهتری !

ده سا تو بش — کاکی خوم ! — لم نمونه بهوه لهو ناسانی به
په هایه تی بگه که له دروست کردندا هدیه کاتنی پیشگای یه کسایی
(التجیح) لم ممهله بیدا په چاو ده کری ۰ هر دوهه اسو
گیر و گرفانه ش تی بگه له پیشگای حاویه ش بر پارداز و گومپایدا هم ۰
پاشان نه و حقیقته پاست و پهوان و بدرزه بزانه که نه نایه ته
بیر قوزه دوری ده بی و پایده گهیه نی که ده فرمومی :

« وما امر الساعة الا كلمح البصر او هو القرب »

(سورة النحل / ۷۷)

برسیاری سی هم :

نهم مرؤوفهی که له پیشدا دوز منایه تی له گهـل ثیماندا ده کردو
بستا بیـی شادبووه ، دهـی :

فهیلهسووفه گهوره کانی سردم ده لین : هیچ شیک له بیونده بهره و نه بیون نایروات و له ناو ناجیت ، وه له نه بیون بشموده هیچ شیک دروست ناگرت ، که نه مدهش به پسته : « الماده لا تفی ولا تستحدت » درده بیرن . هدروهه ده لین : هه رجی بیک له بیونمهه ردایه تنهها بر بیتی به له پیکتیان و شیتل بیون .

و ملام :

فهیلهسووفه گهوره کان له پوانگهی نوروی فورثانی بیرۆزهه و نه یانپ و ایوهه ته بیونهه دزان . کاتیکیش که له کلاوره ۆزنهه « سروشت » و « هۆکسان » و بزیان پوانیوه ، بزیان ده رکمهه و توهه که : هاتندی و یه کگرتی نهم بیونهه راهه له پینگای سروشت و هۆکانهه نه گونجاو و بیر له گیر و گرفه - و دلک نهوهی که تیسه پیشتر باسان کرد - جا له بدر نهمه نهم فهیلهسووفانه لام مسدله بیدا بیون به دوو بهشده :

بعنی یه کدمیان : بیون به « سۆفستانی » ، وه دهستان به ته اوی له عەقلی خۆیان داشتورد ، ئەو عەقله هەستیارهی که مرۆزفی له ئازەل بین چاکراوهه توهه . نىدم بەشەیان که نهم پینگیان گر تبدر ، کەوتە ناوهندی بىن عــانلى یه کى زۆر بەست تزو نزەردازه لە بىن عەقنىی نازەلان . چونكە ســیریان کرد پیکارى کردنی بیونی بیونمهه دان و بیونی خۆیشان ، بە لای عەقلهه لە دوو ئاساترە کە کاروباری بەدیهیان بامپەدان - بەم چەشنه نهم بەشەیان لە سەر لوتکى کە مائى عەقلهه بەرەو لیتاوی نەفامىی مۇنلۇق كەوتەپرى و شۇپ بیونهه .

بعنی دووهەمیشیان ، کاتىن لە گۈشە سروشت و هۆکانهه ســیری بیونمهه دانیان گر دووه ، لایان واپوو کە ندو سروشت و

هویانه بدهیت مری نه و بوونه و رانه - هدرومه که گومپایدا تم پایه
 شتیکی باوه - بدلام سرنجیان داوه و بُویان درکه و تووه که بدهیت ای
 شتیکی تا بلنی بچودکی و مک (میشووله) بیان (نقو) چهندین
 کیرو گرفتی له زماره بدهه ری تیدایه و پیویستی به توائیتک دهیت که
 عقل پهیی بیت نهبات - له بهر نهوه خویان به ناجار زانیوه که یشکاری
 خودی بدهیت ایان بسکدن و بلنی : هیچ شتیک له نبوونه ووه بدهی
 ناهیتیت ، پاشان لایان وا بووه که له ناو جوونی هر شتیکش مه مانه ،
 نیتر بر پاریان داوه که هیچ شتیکی خواوهن « بوون » له بوونه وه ردا له ناو
 ناچیت ، و به خمیالی خویان « بوون »ی بوونه وه دریان به چهند بارو
 دوختیکی یعنی ساری و مک (شیتمل کردن و کوزکردن و) لیک
 داوه ته وه ، که نه تهمه کانی بوونه وه رو ته و زمه کانی پنکه و (الصدفة)
 بهره همی دیتن !

دهسا تویش و مده و سه رنجیکی نهوانه بده که خویان له لو تکه هی
 : افلا تهدا دانوه سه بیریکان بکه و بزانه له ج چالو شیوه دویکی بی
 عدقی دا ده گوزین ! لدمیشه وه نهوه بزانه که چون پیکای تومپایی
 (الضلاله) وا لم مرؤونه پریز لیگلیکراوه ده کات که ده بخته ناو هملوبتی
 او اگانه بین کراوه و سدر شوپی بیوه ، وه چون بهره و خواره و پروده و
 نه فامی به کی پرووت پانی پیوه ده نی و ده بخته خواره وه ۰۰ سه بیریکی نه مه
 بکه و سه رنجی لئی بدمو نهجا بهندی لئی و در بگره !

پاشان تایا ج شتیک له توائیتی نه و کمسه وه به دوره ده زانه که
 له هممو سانیکداوه له سه پریوی زه ویدا چوار سه ده هزار جوری
 زینده وه بدهیتی ، نه و کمسه که هممو ناسانه کان و زمه له
 ماوهی شمش پریزدا دروست ده کات و ، له هممو به هاریکشدا که دیکی

زیندویی نوی - که له همبوو کهون زیاتر وورده کاری و حیکمته پیوه دیاره - له ماوی شمش حمه‌ندا دروست ده گات ۰۰ نه خواوه‌نده بدیهیت رو به توانایی که به توانستی خوی همبوو نه بونه‌وهرانی که له زانستی خویدا نهندازمیان دیاری کراوه و نه خشیدیان کیشراوه ، بـه و پـهـرـیـ نـانـیـ بـهـوـهـ درـوـسـتـ دـهـ گـاتـ ، وـهـ کـثـانـیـ دـهـ رـخـتـیـ نـوـسـرـاـوـیـ کـیـ نـهـبـزـراـوـ تـهـنـهـاـ بـهـ هـیـانـیـ مـادـدـیـهـ کـیـ کـیـمـیـاـیـ تـاـبـتـیـ بـهـ سـرـیدـاـ .

جا ایتر به دوور زانی بمخنی بونی خاریجی بـهـوـ بـوـنـهـوـرـانـیـ کـهـ لـهـ زـانـسـتـیـ خـوـاـدـاـ نـهـخـشـیدـیـانـ کـیـشـراـوـهـ ، بـهـ دـوـوـرـ زـانـیـ نـمـهـ لـهـ تـوـانـسـتـیـ نـهـذـهـلـیـ خـوـاـوـ ، بـاـشـانـ نـیـکـارـیـ کـرـدنـیـ خـوـدـیـ بدـیـهـیـتـانـ ؟ زـوـرـ لـهـ نـهـفـامـیـ وـ بـیـ عـهـقـلـیـ سـوـفـسـطـانـیـ بـهـ کـانـ بـیـ عـهـقـلـیـ تـرـ وـ نـهـفـامـیـ تـرـهـ .

(نهف)ی نـهـ وـ سـهـوـ لـنـ بـنـوـاـوـانـهـ ، کـهـ تـاـ بـلـئـیـ کـوـنـهـوارـوـ بـنـ دـمـتـهـلـانـ ، لـهـ سـنـوـرـیـ خـوـیـانـ دـهـ جـوـوـنـ وـ نـیـدـدـیـعـیـ فـیرـعـوـنـیـتـیـ دـهـ کـهـنـ . جـاـ کـهـ سـهـرـنـجـ لـهـ خـوـیـانـ دـهـ دـمـدـنـ وـ دـهـبـینـ لـهـنـاـوـبـرـدـنـیـ هـیـجـ شـتـیـکـیـانـ هـیـجـ شـتـیـکـیـانـ لـهـ تـوـانـاـدـاـ نـیـسـهـ ، جـهـ نـهـتـوـمـیـتـ بـیـتـ ، يـانـ هـدـرـ مـادـدـیـهـ کـهـ لـهـ (نهـبـوـ) وـ هـیـچـهـوـ درـوـسـتـیـ بـکـهـنـ ، وـهـ کـهـ دـهـبـینـ سـرـوـوـشـتـ وـ هـوـ مـادـدـیـهـ کـانـیـشـ ، کـهـ نـهـوـانـ بـالـیـانـ پـیـوهـ دـاوـهـهـوـ شـانـازـیـ بـنـوـهـ دـهـ کـهـنـ ، نـهـوـانـیـ کـوـنـهـوارـنـ وـ نـاـوـانـ هـیـجـ شـتـیـکـ لـهـ نـهـبـوـنـهـوـ درـوـسـتـ بـکـهـنـ ۰ ۰ کـاتـیـکـ ثـمـانـهـ لـیـکـ دـهـدـهـنـوـهـ ، نـهـفـامـیـ وـ بـیـ عـهـقـلـیـانـ دـهـ گـاتـهـ نـهـوـ پـادـهـیـهـ کـهـ دـهـلـیـنـ : « المـادـةـ لـاـ تـفـنـیـ وـلـاـ تـسـحـدـتـ » وـاـتـهـ مـادـدـهـ نـهـ لـهـنـاـوـ دـمـجـیـ وـ نـهـ درـوـسـتـ دـهـ کـرـیـ ۰ ۰ وـهـ دـهـشـانـهـزـیـ نـسـمـ قـاعـدـهـ هـدـلـوـ نـاـپـهـوـایـهـ لـهـ هـمـبـوـ شـتـیـکـیـ تـرـداـ بـلـاؤـ بـکـهـنـوـهـ ، بـهـ پـادـهـیـهـ

که ده یانه وی توانای خواومندی خواهد توانست په ھایش بخنه نزد
پر کنی ثو قاعیده هدنو ناپه و او ساکاره یانه و .

به این ، خواومندی خواهد توانست په ھاو ذونجه لال ، دو جو ر
بهدیهیان به کار دهیتی .

یه کمیان : بهدیهیان درست کردن (الاختراع والابداع) و اس
له نه بونو له هیچه و « بون » ده بخشش بهو شته که درستی
ده کات ، و هدر چنگیش ثو بهدیهیار او پیویستی بخی هدیه ، هدر نه و
خواه له نه بونو نه بخی بخی ده هیتی و پیشکنی ده کات .

دو و همیان : به بیانات نان و سه صفت . و اته بو مه بهستی ده رخستی
که مانی حیکمه تی خوی و ، بو دره شاندنه و می زور بهی ناوم جوانه کانی
خوی و ، بو غیری ثه مانه یش نه حیکمه ته زور و وورده کانی خوی ،
هر له ما که کانی بونه و مه ، به شیک له بونه و ران بهدی دهیتی . باشان
به بخی یاسای « پروری په یدا کردن » نه مادده و نه توانی که گوئی
پایه ای فرمانه کانی ثو خواهیم ، ده یانتریتی بو ثو بونه و مردی که له
ما که کانی بونه و در بیادی ناون ، و نه نه تقام و ماددانه ده کاته
گوئی پایه ای و خزمت گوزاری ثو بونه و مه .

به این ، خواومندی خواهد توانست په ھا دو جو ر بهدیهیان به کار
دهیتی که له شیوه : « بهدیهیان » و « بیاندان » دان . که و اته
لها بردنی شیکی « بون » و بهدیهیانی شیکی « نه بون » ی زور بهلاوه
ناسانه بگره نهم یاسای کار گپری خواومنده له کوندا .

جا پیتر نه کسمی که لها بردنی نه بونه و رانی که له
بهماراندا خوا بهدیان دهیتی ، له و توانستی به دور بزانی که له

هممو بەھازىكدا سىسىد ھەزار جۆر زياتر لە بۇونەومزان و زيندەوەران دروست دەكتۇر ، شکل و شىوه و سيفەت و چۈنۈتى و حانىت و بىگە دروست كىرىدىلە كاپىشيان لە نېبۇونەوە بەدى دەھىتى ۰ ۰ نەو كەمەي « بەدىھەنان » و « نەناورىن » لەم توانتۇو بە دور بىزائى و بلىق : نەو توانتە ناتوانى لە نېبۇونەوە هېچ شىتكى دروست بىكەت ؟ مانىيە وايد بىن ئەو كەمە خۆى لەقاو بىرى !

ئەم مەرقۇمىي كە وازى لە « سرووشت »، ھىتاو پىشكەنگەي « حەقىقەت »،
ئىرته بەر ، دەلىق :

« بەئەنلازەھى ھەممۇ نەتۆمەكان سۈپىاسى زۆرمى پىشكەنى خواى خۇم دەكەم ۰ نەو خوايى كە يارەتتى دام ئىمانم دەستتىير بىن و لە ھەممۇ وەھەم كۈمرابىي بەكىش دەربازى كەردىمۇ ، ئىتىر ھەممۇ شوبەمۇ كۈمانەكانم لەناوچۇون نەمان ۰ »

نووسه‌ر له چه‌ند دیزیکدا

★ مامۆستا « سیدی نوورسی » لە گوندی (نوورس)ی تزیکى
دمرياچه‌ي (وان) لە پۆزىھەلاتى توركىا لە سالى ۱۲۹۳ھ/ ۱۸۷۳ ز
له دايىك بۇوه .

★ مەر لە مندالىي دووه زىرىھ كىي پىوه دىيار بۇوه ، لە لاي زانا
بەناوبانگە كانى سەردەملى خۆئى زانستە ئىسلامى يەكاني
خوتىندووه دەستىكى بالاى لە زاستانەدا پەيدا كردووه ، لە
تەممەنى (جواردە) سائىدا پەرانامەسى (غالي)ي وەرگەر تۇوه .

★ زانستە نوي يەكاني سەردەم سەرنجيان پاكىشاوه ، لمبىر ئەمە دە
سالى ۱۲۹۳ زىدا لە شارى (وان) دەستى كردووه بە لېكۈلەنەوە
لېكىدانەوە ئەمە زاستانەي وەك : (بىرگارى ، فەلەك ، كىما ،
فېزىيا ، زەمىرى ئابى ۰۰۰۰ هەندى) وە لە ھەندىتكىشىاندا كىتى
دانادو .

★ لمبىر ئەم زىرىھ كىي بىن ھاوتايىي ناوبانگى بە (سەعىدى
مشھور) و (بدیع الزمان) باڭلۇ بۇوه تۇوه .

★ له کاتی هه لگرساندنی جه نگی جهانی یه که مدا گراوه به فرماندهی هیزه یارمه تی دمه کان که له قوتایه کانی خوی و خوبه خت که ران پیک هاتبوون ، وه له جهندین جدنگدا له گه ل پوسه کانا بمشداری گردوده ، وه بهزاده هک تازایه تی یه تیا تواند بوو که سهنجی فرمانده سوابیه کانی یا کشایبوو .

★ لم جهنگدادو له کاتی بدرگری گردنداده شاری « بدليس » بریندار گراوه پروسه کائیش به برینداری دیلیان گردوده ، باش دوو سالو چوار مانگ دیلی له (سیریا) هله اتوومه گپراوه تهه بو تستمبوول . وه لموی گراوه به ثمندامي « دار الحکمة الاسلامية) که بالآخرین کۆپی زایاری نوسای دوله تی عوسمانی بووه .

★ باش جهند سالیک نهسته میوانی جنی هیشوومه گپراوه تهه بو (وان) ، وه لموی لمسه رجای (نمدهک) دا دهست به خواهد رسنی گردوده . لیزه وه بەھنی دووه همی زیانی دهست بئ ده کات ، خوی نه بەشمی زیانی خوی ناوناوه قوقاغی « سعیدی نوی » ، لم بەشمی زیابیدا خوی بو پزگار گردنی « نیسان » تەرخان گردوده .

★ لمسانی ۱۳۴۴ / ۱۹۲۶ په مهندی گوندی « بارلا » گراوه ، که ده کدویته باشوروی پوزنانوی تورکیا ، ههشت سالو نیو اموی ماوه تهه زوربهی یه یامه کانی نوریشی لموی داناهه .

★ باش « بارلا » له جهند جنگایه کی تری و مک شاری « قەستۇنى » و « ئەمیر داخ « دا زیانی به پەھنەدیی و دهست بەسەری بەسەر بردوده ئەمانمش چوار بەکىکى زیانی داگىر گردوده .

★ له نیوان ساله کانی ۱۹۲۶ تا ۱۹۵۰ از ۱۹۵۰ زیاتر له (۱۳۰) بیدایم
(رساله)ی به زمانی تورکی داناوه ، جگه لدو (۱۵) بیدایسی که
پیش نهم میزووه به زمانی عصره بی دایسابون . نهم کتیب و
به بیامانهش به گشتی به (معدووعه) به کی نیمانی ی گرنگ
داده نزین و بیوبستی نهم سدرده مهی نیمانداران به جنی ده هین .
نهم بیدایامنهش ناوناوه به (رسائل النور) واته به بیامه کانی
نوور ، چونکه له پووناکی و نووری قورئانی بیروز همنی
گوزیون .

★ له شهودی قدری بیروزی مانگی په مه زانی سالی ۱۳۷۹
بدراابر به ۲۳/۳/۱۹۶۰ از له شاری تورقدا کوچی دوایی
کرد و هر لهویش نیزراوه . باشان به فهرمانی کاربهدهستان
له گوپه کمه ده رهیتر او و له جیگایه کی نه زانراودا نیزراومه تووه .
هزاران سلاو له گیانی بی و خوای کورمش لئی خوش بینی و
به پلهی بمرزی به هشتی بمرین شادی بکات .

(و مگنیر)

ناآگاداری به گ

و هرگز نه جگه لام په یامه چه ند په یامیکی تری له په یامه کانی نور
کردووه به گوردي :

۱ - په یامی بیماران (چاپکراوه)

۲ - په یامی بیران (چاپکراوه)

۳ - ووته بجود که کان (چاپکراوه)

چه ند بد رهه میکی تریش بد پتوهه به یارمه تی خوا لسه چاپ
ده درین .

رسالة الطبيعة

من كليات رسائل النور التي لها : بديع الزمان سعيد النورسي

ترجمها من العربية الى الكردية : فاروق رسول يحيى

THE NATURE LETTER

By : Bediuzzaman Said Nursi

Translated by : Faruq Rasul Yahya

که کتبخانه نیشتمانی بەغدادا
زماوە (٤٢٨)ی سالی ١٩٨٦ی دراوەتى

نمایا سرووشت :

هونهده یان هونهده ند ؟ شوینهواره یان
کاریگهه ؟ هونراوهیه یان هونهه ؟
یاسایه یان یاسادانهه ؟

نمایا به پنی تهرازوووه عهقلى بيه گانی
مرۆف چهند پیشگا ههن بتو دوقزینه وهی
بهدیهنه ری راسته قیسنه بیونه وهر ؟ نمایا
به پنی همان تهرازوووه عهقلى گامیان
پاسته ؟

نرخی (٧٥٠) فلسه